76 JAARGANG No. 100141 DINSDAG 16 JUNI 1959

Amigoe di Curaçao

DAGBLAD VOOR DE NEDERLANDSE ANTILLEN

Uitgave: N.V. Paulus Drukkerij, Willemstad, Curaçao | Kantoor: Conscientiesteeg: 28-29 | Telefoon: Redactie: 23858 | Advertentie: 23550 | Abonnementen en Bezorging: 24399

BELOFTEN AAN ALGERIJE

IN Algerije is weer velen de schrik om het hart geslagen. Deze ontsteltenis geldt niet in de eerste plaats de leiders van het jaren lange verzet, die vermoedelijk ook wel vreemd zullen hebben opgekeken van de laatste voorstellen van de Franse minister-president met betrekking tot de kolonie, doch in eerste aanleg al degenen, die een vreedzame overgang naar volledige zelfstandigheid voorstaan. Dat zijn de mannen, die in de steden van de woelige kolonie onder zeer moeilijke omstandigheden hun arbeid verrichten en alleen op hun bestuurspost blijven, omdat het hun indertijd met de meeste aandrang was verzocht door niemand minder dan De Gaulle.

In het Franse parlement is enorm tumult ontstaan, toen Debré zijn monetaire suggesties ten aanzien van Algerije lanceerde; de voor- en tegenstanders gaven elkaar geen millimeter toe en de minister-president dient ernstig rekening te houden met de mogelijkheid van een motie van wantrouwen. De tegenstemmers blijken in hoge mate teleurgesteld; zij vertegenwoordigen in de meeste gevallen partijen, die bij tijd en wijle vertegenwoordigers naar de overzijde van de Middellandse Zee zenden om daar temidden van het Algerijns oproer te verkondigen, dat voor de kolonie zeer spoedig een betere tijd zal aanbreken, dank zij de wil van het Franse volk. In feite is van die toezeggingen niet zo baar veel terecht gekomen en nu voelen de betrokken partijleiders zich ernstig gegriefd.

onze wereld van vandaag

Frankrijk zal eens definitief van Algerije moeten afzien, zoals het ook Tunesië vrijwel volkomen heeft verloren. Het verschil tussen de westen had de regering in Parijs slechts kunnen helpen: een goed deel der Algerijnen had namelijk niet zoveel haast met het verkrijgen van autonomie, indien althans van Franse zijde in die richting zou worden gewerkt. En dat zou gebeuren. Dat heeft een De Gaulle persoonlijk bij herhaling in Algiers verkondigd en men hem nog tal van andere autoriteiten. En het leek allemaal zo prachtig. Er werden gemeenteraadsverkiezingen gehouden, waarbij Algerijnse deelname voor wat de kandidatuur betreft, volledig was gegarandeerd; er werden weer scheepsladingen met voedsel en kledingstukken van Frankrijk uit verzonden; de militaire commandanten werd verzocht minder munitie te verschieten.

Inderdaad hebben de leiders der opstandelingen even kunnen denken, dat hun strijd vrijwel ten einde was: Frankrijk toonde haar goede wil. Tevens wil nu onverwacht weer wordt gesproken over integratie door niemand minder dan de eerste minister van de Franse republiek. Hij mag het woord integratie misschien niet hebben gebruikt, zijn maatregelen wijzen zeker in die richting. Hij mag er nu zeker van zijn, dat de nationalisten in geheel Algerije dit als een sein beschouwen voor een nieuwe golf van verzet. Het dramatische doodssnikken van Algerije zal weer stijgen, de twisten in het land zelve en in vele steden in Frankrijk zullen weer oplaaien.

Men mag zich afvragen of dat alles wel nodig is. De loop der historie laat zich in veel gevallen niet door mensen bepalen; dat geldt ook ten aanzien van de drang naar zelfstandigheid in koloniale gebieden. Zij willen de vrijheid zien, zoals zij die hebben gezien in zovele andere landen in vrijwel alle werelddelen. Voor de moederlanden komt het er dan op aan de helpende hand te bieden, waarbij eventueel om steun kan worden verzocht bij verschillende organen van de Verenigde Naties. Deze ontwikkeling heeft men vele malen kunnen waarnemen — en vrijwel steeds met sukses.

Door herhaalde konkrete toezeggingen van de regering in het moederland heeft Algerije herhaaldelijk de vrijheid even geproefd — maar daar is het bij gebleven. Is het een wonder, dat de bevolking zich min of meer bedrogen voelt? Een verdere oorschorting van maatregelen, welke leiden tot volledige zelfstandigheid, kan alleen maar slachtoffers eisen. Bizondere haast hebben de Algerijnen niet, maar zij willen erkend worden; en zij verlangen, dat de Franse regering rekent met hun wensen en zich niet slechts laat leiden door eigen belangen.

Communistische school-politiek lokt BLOEDIG VERZET uit

7000 particuliere scholen worden genationaliseerd

New Delhi. — In de afgelopen drie dagen hebben zich in de Zuid-Indische, communistisch bestuurde staat Kerala, bloedige incidenten voorgedaan.

Na de recente beslissing van het gouvernement om de partikuliere scholen te nationaliseren en hen een marxistisch onderwijsprogramma op te dringen, is de politie op verschillende punten van de staat slaags geraakt met militante anti-communisten, die stakingsposten voor de scholen uitzetten. Meermalen maakte de politie gebruik van schietwapens, terwijl de stakingsposten zich van stenen tegen de agenten bedienden.

Voor de derde keer in drie dagen opende de politie gisteren het vuur in twee plaatsen in de nabijheid van Trivandrum. Deze incidenten leverden 4 doden en 18 gewonden op. Voorts zijn in de hoofdstad van de staat 80 personen, onder wie 9 vrouwen, aangehouden, toen zij voor de scholen stakingsposten organiseerden. Eergisteren eisten de incidenten 5 doden en een vijftigtal gewonden, van wie 27 agenten, in het plaatsje Ankazali, een 300 km. van Trivandrum. Vanochtend braken te Trivandrum zelf vechtpartijen uit tussen een groep vrijwilligers, die de katholieke school van de heilige Jozef bewaakte, en een andere groep, die probeerde de deuren te forceren.

Het communistisch bestuur is na de verkiezingen in maart 1957 in Kerala aan de macht gekomen. De recente initiatieven van dit bestuur op onderwijsgebied lokken groot misnoegen uit en hebben een ernstig konflikt geschapen. Eind mei begaf het hoofd van de communistische staat, Namboodripad, zich naar New Delhi om dit probleem met premier Nehroe te bespreken. Maar deze besprekingen leidden niet tot tastbare resultaten.

Aanhangers van de Congrespartij in de staat Kerala, de katholieke organisaties en het merendeel der partikuliere christelijke scholen maken thans gemene zaak tegen het plaatselijke bestuur, maar de communistische autoriteiten schijnen vastbesloten te zijn door middel van geweld hun beslissing op onderwijsgebied, waarmede 7000 partikuliere scholen gemoeid zijn, te doen eerbiedigen.

Troepen van India rukken Kerala binnen

Eenheden van het Indiase leger zijn de onder communistisch bewind staande Indiase staat Kerala binnengetrokken om de regeringseigendommen te beschermen na de incidenten van de laatste dagen.

Leden van de Indiase marine bewaken de olie-installaties in de haven Ernakoelam aan de westkust.

De oppositie in Kerala voert thans een kampagne tegen het communistische bestuur. Uit protest tegen de nieuwe onderwijswet zijn de partikuliere scholen gesloten.

Sekretaris-generaal der congrespartij naar Kerala

De centrale regering van India heeft de sekretaris-generaal van de regerende Congrespartij naar de deelstaat Kerala gezonden om de omvang van het verzet tegen de gekozen communistische regering vast te stellen. In vier dagen tijd zijn er bij ongeregeldheden elf doden gevallen. Er zijn cirka 450 arrestaties gemeld.

Militairen in staat van paraatheid

De Indische militairen, die in de staat Kerala zijn gelegerd, zijn in staat van paraatheid gesteld, zo is van officiële zijde vernomen.

Te Ankarmali is een der betogers, die zaterdag werden gewond, in de afgelopen nacht overleden, hetgeen het aantal doden in deze streek alleen al op 6 bracht.

De roerigheid tegen de nieuwe onderwijswet van het communistische gouvernement houdt in de gehele staat Kerala aan. Stakingsposten staan buiten alle onderwijsinrichtingen en bestuurskantoren.

OPSTAND IN STO. DOMINGO UITGEBROKEN?

's-Gravenhage. — Volgens op Cuba opgevangen berichten van de radiozender, de „Vrije Dominikaanse Zender", zou maandag bij Constanza in de Dominikaanse Republiek een opstand zijn uitgebroken.

Er zouden rebellen op de kust zijn geland en nabij Vega zouden rebellen zondag een vrachtauto met soldaten in een hinderlaag hebben gelokt, waarbij de soldaten allen zouden zijn gedood. De herkomst van deze berichten is de vrije Dominikaanse zender.

Uit Ciudad Trujillo wordt echter officieel gemeld, dat het in tegenstelling tot andersluidende berichten uit Havana in het gehele land rustig is.

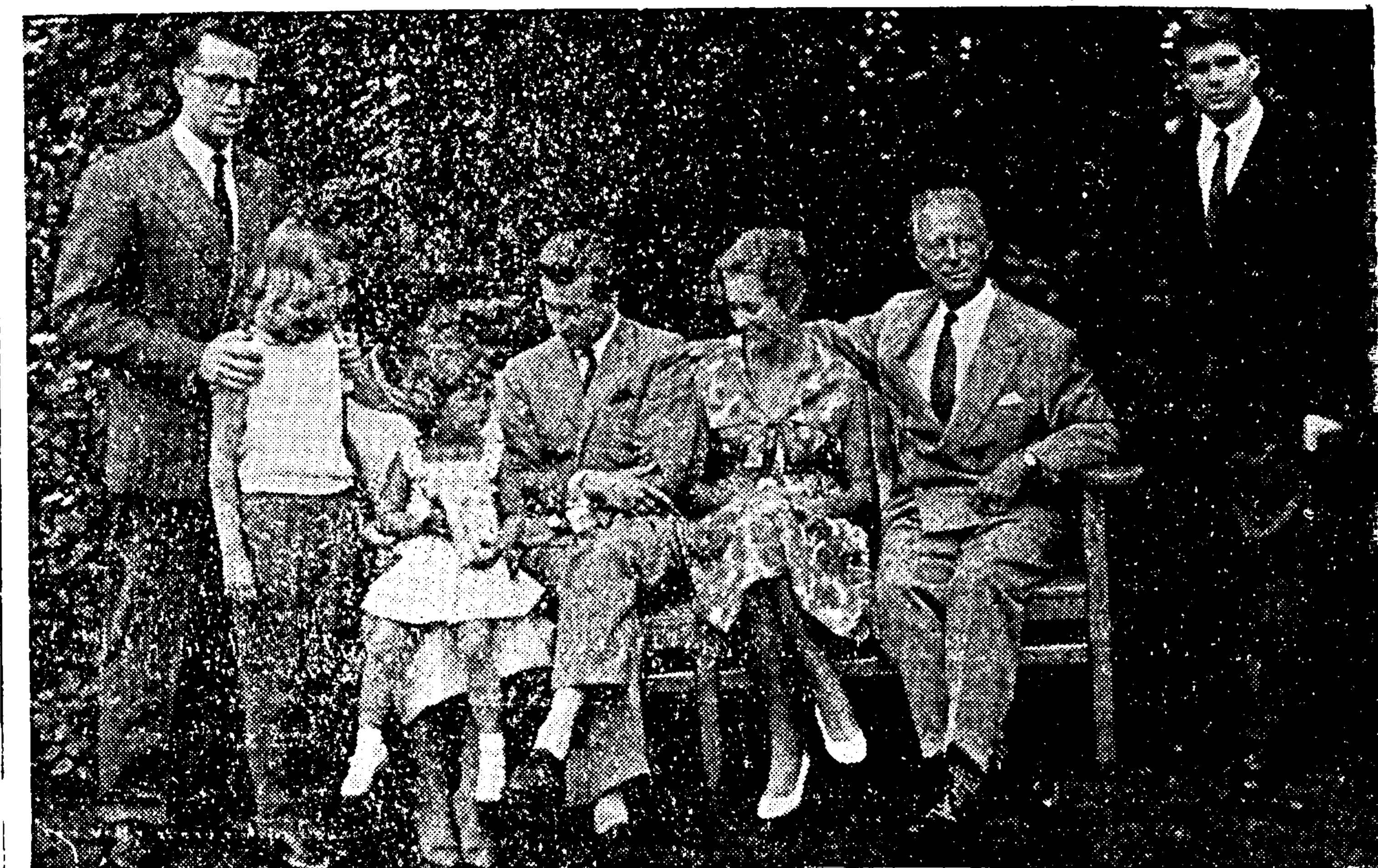
Uit naam van het „Centrale Comité van de Beweging voor de Bevrijding van de Dominikaanse Republiek" hebben de twee rebellenleiders Luis Aquiles Mejia en Francisco Castellano in Caracas een persconferentie gehouden.

Hierop verklaarden zij o.m. dat een groep bannelingen het binnenland van de republiek is binnengedrongen en dat de eerste gewapende akties van deze groep, de bestorming van het kleine garnizoen van Constanza en de overval op een vrachtauto met soldaten, die het garnizoen te hulp kwamen, met sukses zijn bekroond.

Mejia zeide, dat de rebellen al een uitgebreid gebied in de centrale bergketen van de republiek in hun macht hebben.

Twee radiostations, de „Stem van de Revolutie" en de „Radio van de Dominikaanse Rebellen" steunen de opstandelingen. Het Centrale Comité heeft volledig vertrouwen in het sukses van de opstand, omdat de rebellen de sympathie en steun hebben van de gehele bevolking van de Dominikaanse Republiek, die al 29 jaar door diktator Trujillo wordt onderdrukt, aldus Mejia.

Premier Fidel Castro van Cuba heeft maandagavond in Havana ontkend, dat hij het Cubaanse volk verzocht heeft de opstandelingen in de Dominikaanse Republiek te steunen.

Op het kasteel te Laken werd, toen de Belgische koninklijke familie bijeen was in gezelschap van prins Alberts verloofde, prinses Paola, een ongedongen opname gemaakt. V.l.n.r.: koning Boudewijn, prinses Marie Christine, prinses Liliane, op haar schoot prinses Marie Esmeralda, prins Albert, prinses Paola, koning Leopold en prinses Alexandra.

Optimistische leerlingen van de hoogste klassen van het Pieter Stuyvesant College brengen hun Directeur (W. Meyer) en de goede oude PIETER STUYVESANT een spontane OVATIE.

De Conferentie te GENEVE

WESTEN bepaalt definitief standpunt t.a.v. BERLIJN

Genève. — De Westelijke ministers komen hier vandaag bijeen om naar uit gewoonlijk betrouwbare bron wordt vernomen, het definitieve standpunt van het Westen ten aanzien van Berlijn te bepalen. Dit zal dan woensdag aan de Russen worden medegedeeld als laatste poging om te komen tot opbouwende onderhandelingen.

Verwacht wordt, dat de Westelijke ministers zich zullen baseren op hun bekende standpunt, nl. het recht om in Berlijn te zijn en vrije toegang tot de stad te hebben, een beperkte vermindering van hun troepen in de stad, instelling van een commissie van vier ter behandeling van klachten over overmatige propaganda en ondermijnende aktiviteit en het behoud van hun rechten in Berlijn totdat Duitsland herenigd is.

Volgens welingelichte bron heeft de Rus Gromyko maandag geweigerd zijn voor het Westen onaanvaardbare voorstel in te trekken, dat beperking van de Westelijke rechten in Berlijn tot een jaar behelsde. Hij zou hebben geopperd, dat de conferentie zijn voorstel en dat van het Westen tezamen bespreek.

Men acht het waarschijnlijk, dat de Westelijke ministers zullen besluiten een verdaging van de conferentie voor te stellen. Engeland zou van mening zijn, dat men het, alvorens uiteen te gaan, eens moet worden over het houden van een topconferentie. Frankrijk en Amerika zouden onder de gegeven omstandigheden niet veel voor een topconferentie voelen.

Rechtstreekse onderhandelingen tussen Rusland Amerika?

Genève. — Maandag is te Genève van communistische zijde vernomen, dat de Russen de mogelijkheid van rechtstreekse onderhandelingen met de Amerikanen overwegen, indien het overleg te Genève geen konkrete resultaten zou opleveren.

Er zal gelegenheid hiervoor zijn, wanneer de Sovjetrussische vice-premier Kozlof eind juni de Verenigde Staten bezoekt en er doet zich een nieuwe mogelijkheid daartoe voor bij het bezoek, dat de Amerikaanse vice-president Nixon 24 juli as. aan Moskou brengt.

Aan deze bezoeken wordt, nu de Genеefse besprekingen verleden week een ongunstige wending hebben genomen, een toegenomen betekenis gehecht.

Men meent te weten, dat het onderhoud tussen Christian Herter en Selwyn Lloyd vanmorgen in de villa van de Amerikaanse ministers enerzijds betrekking had op de kwestie van een topconferentie, waarvan de Engelsen vurige voorstanders zijn, en anderszijds op de voorwaarden, waaronder de huidige ministersconferentie kan worden opgeschort.

De nieuwe formulering van het Westelijke plan zou het mogelijk maken — tenminste dat hopen de Engelsen — de conferentiewerkzaamheden korte tijd (een week tot tien dagen) op te schorten. In Engelse kringen meent men, dat de Russische delegatie niet afkerig zou staan tegenover een korte verdaging.

—x—

Moskou. — Rusland en Ghana hebben hun handelsbetrekking te Accra met succes beëindigd, meldt Tass.

Was MACMILLAN zelf de bron voor Time-bericht?

Londen — De politieke commentators van twee Britse bladen, de „Daily Herald" en de „News Chronicle", hebben de veronderstelling geopperd, dat premier MacMillan zelf de bron is geweest van het omstreden bericht in de „Times" dat de minister van buitenlandse zaken, Selwyn Lloyd, wellicht een andere functie zal krijgen.

Nu de hoofdredakteur van de „Times" vasthoudt aan zijn bericht dat zoveel stof heeft doen opwaaien, moet men volgens Michael Foot van de „Daily Herald" (Labour) tot de conclusie komen dat MacMillan zelf het nieuws heeft laten uitlekken. Men kan moeilijk aannemen dat Selwyn Lloyd dat heeft gedaan. Foot vraagt zich af of MacMillan bereid is het bericht van de „Times" zonder meer tegen te spreken.

MacMillan

Robin Day van de liberale „News Chronicle" wijst er op dat MacMillan niet in het openbaar het bericht heeft tegengesproken. Een verklaring hiervoor zou volgens hem kunnen zijn dat de premier werkelijk Selwyn Lloyd in een minder vermoeiende functie wil geven.

De conservatieve „Daily Mail" gelooft dat het bericht van de „Times" juist is, doch het meent dat het ogenblik van de publikatie, gezien de conferentie in Geneve, zeer ongelukkig was.

De conservatieve „Daily Telegraph" meent echter dat de „Times" gelooft wat de meeste andere kranten ook aannemen, nl. dat een wijziging op het „Foreign Office" onwaarschijnlijk is voor er algemene verkiezingen zijn gehouden.

Aanmerkelijke vooruitgang bij ontwapeningsconferentie

Geneve — Op de Engels-Amerikaans-Russische conferentie over het stopzetten van kernproeven is aanmerkelijke vooruitgang gemaakt. De drie delegaties werden het eens om een groep van deskundigen er mee te belasten de moeilijkheden, verband houdend met het ontdekken van proefontploffingen tussen 30 en 50 km hoogte, te onderzoeken. De deskundigen komen op 22 juni voor het eerst bijeen en brengen uiterlijk 29 juni verslag uit van hun bevindingen.

BOMAANSLAG IN HAITI

Port-au-Prince. — Onbekenden hebben zondagavond een bom geworpen in een kabaret te Port-au-Prince, het „Grand Casino des Antilles". De helse machine ontplofte tussen de dansenden. Vijftien mensen werden gewond, onder wie het hoofd van politie en zijn vrouw.

Behalve de aanslag in het „Grand Casino des Antilles" hebben zich in de nacht van zondag op maandag nog twee ontploffingen op Haïti voorgedaan: een in de wijk Bourdon te Port-au-Prince, de andere buiten de hoofdstad, te Martissant.

Een van de slachtoffers van de aanslag in het „Grand Casino" is aan zijn verwondingen bezweken. Verschillende andere gewonden, waaronder vier Amerikaanse toeristen, van wie drie dames, zijn er ernstig aan toe.

Blanke extremisten suggereren moord op COCHRANE als geensceneerd

Londen — Het Londense Labourblad „Daily Herald" heeft gemeld, dat een groep blanke extremisten in Londen, die een „Liga voor de verdediging der blanken" hebben gevormd, in het district Notting Hill een pamflet verspreidt waarin gesuggereerd wordt dat de onlangs vermoorde Westindier Kelso Cochrane wellicht is gedood „om de blanken van Nooting Hill in diskrediet te brengen".

Het pamflet verklaart dat „de mensen achter de kleurlingen invasie wanhopig worden door het groeiende verzet van de blanken in Notting Hill. Zij gebruiken nu het doden van een kleurling om de blanken te besmeuren". Het pamflet stelt dan de vraag of het vermoorden van Cochrane soms voor dit doel was gearrangeerd.

De „Daily Herald" eist verbod van het pamflet. De Labourafgevaardigde Charles Royle is van plan een exemplaar ervan naar de minister van binnenlandse zaken te zenden.

Belangrijke tegemoetkomingen jegens buitenlanders in ISRAEL

Jeruzalem — Bij het Israelische parlement is een wetsontwerp ingediend, waarbij belangrijke tegemoetkomingen worden gedaan aan buitenlanders, die kapitaal in Israel beleggen.

Om buitenlandse beleggingen aan te moedigen, worden met name alle ondernemingen, die met hulp van buitenlands kapitaal worden opgericht, vrijgesteld van alle invoerrechten op uitrustingsmateriaal en is een onbeperkt tranfer van de winst in buitenlandse valuta toegestaan. De successiebelasting wordt evenens afgeschaft, zelfs indien de eigenaar van het kapitaal intussen Israelisch staatsburger is geworden of in Israel woont.

—x—

Parijs. — De grote Romanprijs van de „Academie Francaise" is toegekend aan Gabriel d'Aubarede, een medewerker van „Mercure de France" en „Nouvelle Revue Francaise". Hij schreef o.a. „Agnes", Le plus humble Amour".

GYROGY in Stadsschouwburg

Willemstad. — Gyorgy Sandor, di op donderdag 25 juni a.s. in de Stadsschouwburg een piano recital zal geven, werd in 1912 te Budapest geboren. Hij studeerde piano bij Bela Bartok en compositie bij Zoltan Kodaly, twee van de grootste musici van die tijd.

Na een overweldigend succes op achttienjarige leeftijd maakte hij een concert tournee door geheel Europa, en trad in 1939 voor het eerst op in Carnegie Hall te New-York voor een enthousiast publiek. Daarna volgde een tournee door Midden- en Zuid-Amerika van Mexico tot Argentina. Van 1942 tot 1944 diende hij in het Amerikaanse leger; daarna begon hij zijn artistiek carrière met nog twee recitals in Carnegie Hall, een tournee door Amerika van Oost tot West en een tweede tournee door Zuid-Amerika in 1944. Van die tijd af speelt hij geregeld elk jaar in de Verenigde Staten, waarbij ook komt zijn optreden van 1947 tot 1951 in Europa en in 1950 in Australië.

In het jaar, dat daarop volgde werd hij geroepen om deel te nemen aan het Festival van Engeland, waarbij hij in het nieuwe Royal Festival Hall te Londen, met het London Symphonie Orkest speelde, alsook als solist met het Schots Nationaal Orkest. In de Verenigde Staten trad hij in een enkel seizoen met niet minder dan twaalf orkesten op. In 1948 gaf hij de wereld premiere van Bartok's derde en laatste piano concert onder Eugene Ormandy in Philadelphia en New-York. In 1952 — 1953 maakte Sandor twee Latijn Amerikaanse tournees, van Mexico tot Brazilië. Gedurende een zomer tournee in Europa in 1954 speelde hij het piano concert van Mario Peragallo voor het eerst in Berlijn en Keulen. Na 1954 trad hij weer geregeld op in Noord-Amerika Europa en Latijns Amerika.

Curacao moet het daarom als een voorrecht beschouwen deze pianist wederom in ons midden te hebben.

AGENDA

The Mighty Sparrow, Lord Melody, King Strecker (Cyril Diaz)
„NOPLACE TO HIDE".
„FOLIES BERGER" In 't frans met hollandse tekst.
"L'AMANT DE LADY CHATTERLY" (Lady Chatterley's minnaar).
„LA MENTIRA"
Muziekvereniging Emmastad
Concert van gramafoonplaten in Shell Golg Club. Uitgevoerd worden werken van Dvorak, Händel en Haydn.
J.P.F.
Hedenavond om 20.00 Vergadering Bestuur en wijkcommissies.
Cine-truck
Hedenavond Cine-Truck in Otrabanda.

Uitzending R.V.D.

Willemstad — In stede van de gebruikelijke twee uitzendingen (Nederlands en Papiaments) van de regeringsvoorlichtingsdienst zal hedenavond om 19.00 uur (Aruba 18 u.45) via de radioomroepstations van de Nederlandse Antillen een vraaggesprek te beluisteren zijn tussen de regeringsvoorlichtingsdienst en de heer Dr. K.E. van der Madele, inspecteur van de buitenlandse dienst van het ministerie van buitenlandse zaken te Den Haag de heer van der Mandele, die een bezoek van enkele dagen aan de Nederlandse Antillen heeft gebracht, en morgen doorreist naar Suriname, zal o.m. de mogelijkheden bespreken van het in dienst-treden van Nederlandse Antillianen bij de buitenlandse dienst van het koninkrijk.

Vooral voor hen, die van het jaar het eindexamen aan de middelbare School afleggen, zal dit radiopraatje van groot belang kunnen zijn.

(RVD).

• *Premier CHROESJTJEF MacMILLAN*

Geruchten omtrent „Antillian" missen elke grond

Willemstad. — Naar aanleiding van berichten over de slechte accomodatie van de Antilia werden wij op een persconferentie uitgenodigd. Onder de aanwezigen zagen we ook de acting British Consul.

De heren M. Miedema en O. Janga vertelden ons het een en ander waarna wij over het schip werden rondgeleid. Zo zagen wij o.a. de luxe-hut, die bestaat uit een zit- en een slaapkamer, bovendien heeft de hut ook een badkamer. Ook zagen we de cabine-klasse. In de hutten hiervan zagen wij twee bedden die boven elkaar zijn opgesteld en een bank welke tevens gebruikt kan worden als een kinderbed en een badkamer.

Toen bezochten we de toeristenklasse. Daar is het wel warm, maar door de koele zeewind zal het tijdens het varen best meevallen.

Wij vernamen dat de voeding en de bediening voor alle klassen hetzelfde is.

Zoals wij zagen is de „Antilia" geen groot schip, maar wel is het een net en zindelijk vaartuig en de geruchten omtrent de slechte accomodatie dan dan ook van alle grond ontbloot.

C.C.C. - kwartiertje

Willemstad. — In het C.C.C.-kwartiertje, dat hedenavond om kwart over negen via de Curom wordt uitgezonden, zal dr J. S. Zaneveld, direkteur van het Caraibisch Mariën Biologisch Instituut, spreekn over: „De warmteregeling bij walvissen".

Aartsbisschop van Asuncion komt op voor vrijheid der politieke PARTIJEN

Asunción. — Enige tijd geleden braken in Paraguay ongeregeldheden uit, waarop de president een „Staat van Orde en Rust" afkondigde. Deze relletjes braken uit na demonstraties van studenten tegen een stijging van de bustarieven. Militairen sloegen deze demonstraties uiteen, terwijl studenten, die in een kerk dekking zochten, aldaar achtervolgd en gevangen genomen werden.

Hiernaast kwam ook een scheuring in de regeringspartij aan het licht, omdat een aantal dissidenten van de Colorado Partij grotere vrijheid voor de burgers opeiste. Een aantal van hen werd gearresteerd. Ook de Katholieke Aktie protesteerde tegen het optreden van de militairen.

In de laatste twaalf jaar werd Paraguay herhaaldelijk geplaagd door politieke moeilijkheden en zes maal werd een poging gedaan tot omverwerping der regering. In de laatste zes jaren was president Stroessner aan het bewind. Stroessner regeert over een land, waarvan de bevolking (1.638.000 mensen) voor 95% katholiek is en welke het laagste inkomen heeft van geheel Latijns-Amerika ($ 0,90 tegen $ 2,27 in de V.S.).

In april jl. hief de president de Staat van Orde en Rust op, voor het eerst sinds 12 jaar. Deze opheffing is maar van korte duur geweest en gedurende deze periode schreef de Aartsbisschop van Asunción een herderlijke brief, waarin hij o.a. opmerkte: „Dit is niet het ogenblik voor verwijdering, maar wij moeten gezamenlijk bouwen aan een beter moederland voor onze kinderen."

Even verder leest men, „dat partijen geleid moeten worden door een morele standaard en dat er een eind moet komen aan de strijd, de hartstochten, bloedbaden en de antagonismen, die als een grafsteen op het politieke leven van Paraguay drukken".

Een ernstige waarschuwing laat de Bisschop horen tegen de mogelijkheid zichzelf gelijk te stellen met de staat!

Naast de Colorado Partij bestaan er in Paraguay nog een liberale partij, die aan de regering was rondom 1940, en de links georiënteerde Febrierista partij.

In zijn herderlijk schrijven noemt de bisschop het recht zich te verenigen in een politieke parten een natuurrecht, maar hij voegt er aan toe, dat de partij het algemeen welzijn als hoogste principe moet nastreven. En tot besluit wordt verklaard, dat iedere partij het proces van democratisering moet eerbiedigen en zeker mag een partij andere partijen niet uitsluiten, indien ze die overwonnen heeft met de verkiezingen. Vrijheid van spreken en politieke aktie van de oppositie moeten gegarandeerd worden! (N.C.)

Amsterdamse Beurs

De beurs vertoonde vandaag goede weerstand, zodat na het teleurstellende verloop van Wallstreet de stemming erg meeviel. Toch was het verloop zwakker en ondergingen internationale fondsen een koersdaling voor voor Philips en Unilever, maar in het licht van de recente koersstijgingen waren deze verliezen niet belangijk. Konklijke Olie nauwelijks prijshoudend op 160 gulden. Alle overige afdelingen leden onder lichte aanbod en de handel was onbetekenend, vooral doordat de arbitrage geheel uit de markt bleef. Scheepvaart luier. Cultures verdeeld. Nationale Handelsbank weer in open hoek verhandeld. Nederlandse Staatsfondsen prijshoudend en ongeanimeerd. Vandaag eerste affaire in aandelen en obligaties Duyvis.

Kon. Olie	160.10
Philips	624 3/8
Philips Pref.	245 1/2
A.K.U.	344 1/4
Scheepvaartunie	138 3/4
K.N.S.M.	148
P.M.	1"0
Ned. Handelmij.	220
Nat. Handelsbank	127 1/2
H.V.A.	152
Amsterdam Rubber	94
Deli Mij	173.50
3% Nederl. '47	92 15/16
H.A.L.	156
Amsterdamsche Bank	293
H.B.U. Cert.	231 1/[illegible]
Billiton 2e	264
Overz. Gas	265
Borsumij	58
Lindeteves	126
Rotterd. Bank	260 1/[illegible]
Curaçaose Handelmij	162 5/[illegible]
Wm Muller	295
K.L.M.	125
Hoogovens	512
Nievelt Goudriaam	125 1/[illegible]
Excelsior	112
Ant. Brouwerij	222
Rott. Lloyd	136
Stokvis R.S.	166
Lening Ned. Ant.	99 3/[illegible]
Bank Ned. Gem. 4 1/2% '58/59	100
Bank Ned. Gem. 6% 1957	112
Bank Ned. Gem. 5 1/4 1/2 1958	105 1/8
4 1/4% Nederl. 1959	97 7/8
A.N.P. C.B.S. Beurs Indices 16/6:	
Intern. Concerns	418.16
Industrie	209.09
Scheepvaart	150.27
Banken	165.64
Indon. Fondsen	125.48
Algemeen	288.30

NEW YORKSE BEURS

New York. — De New Yorkse Effektenbeurs moest gistermorgen geleidelijk terrein prijs geven en rond om het middaguur hadden koersdalingen tot 1 dollar de overhand. Toen in de namiddag de verkoopdruk verminderde, kon een herstel intreden bij zeer kalme handel. De koersverliezen konden echter niet geheel ongedaan worden gemaakt en de markt sloot nauwelijks prijshoudend. Het aantal verhandelde fondsen bedroeg 1184, waarvan hoger 389, lager 579 en onveranderd 216. De aandelenomzet bedroeg 2.410.000, de obligatieomzet 5.140.000 dollar.

De koersen waren als volgt:

American Tel and Tel	77 5/8
Anaconda Copper	63 7/8
Bethlehem Steel	52 3/4
Dupont de Nemours	245
General Electric	80 5/8
General Motors	50
International Tel and Tel	38 5/8
Royal Dutch	42 1/2
Shell Oil	79 1/2
Standard Oil of New Jersey	50 3/4
U.S. Steel	97 1/4
Canadian Pacific	29 7/8
International Nickel	96 3/8
Royal Dutch American Shares	69 1/2 (bieden)
K.L.M.	33 1/2
Aluminium Company	95 1/8
DOW Jones	624,59

Volgens LA LIBRE BELGIQUE:

Verschillende projecten voor productie van aluminium in Afrika opgegeven

Brussel — De „Libre Belgique" schrijft, dat diverse Afrikaanse projecten voor het gebruik van hydro-elektrische krachtstroom voor de produktie van aluminium zijn opgegeven of gewijzigd in verband met het bestaande overschot aan energiecapaciteit. In dit veriand noemt het blad projecten in Ghana, Guinea en de Franse Kongo.

Het blad schrijft verder, dat het plotselinge energieoverschot, dat zich heeft voorgedaan als gevolg van de overproduktie van vaste, vloeibare en gas-brandstof producenten er toe brengt nieuwe aluminium-bedrijven te scheppen, die dit energieoverschot zullen moeten opnemen. Er zal aldus de Libre Belgique spoedig een aluminiumbedrijf in Algerije worden gesticht om een afzetmogelijkheid voor aardgas uit de Sahara te scheppen. Diverse reeds lang hangende franse projecten voor het gebruik van de overvloedige hydro-elektrische stroom in Afrika heeft men laten varen of in de ijskast gezet. Dit geldt volgens het blad voor de Souapiti-dam in Guinea, en voor de Kouilou-dam in de Franse Kongo. Het blad meldt ook, dat naar verluidt Kaiser aluminium de bouw van de Volta-dam in Ghana zou hebben laten varen.

—x—

Pakistan. — De gouverneur van Oost-Pakistan heeft 106 provinciale functionarissen ontslagen of geschorst wegens corruptie. Dit is het gevolg van een uitgebreid onderzoek dat sedert het aan de macht komen van generaal Ajoeb Khan, in oktober vorig jaar, is uitgevoerd.

—x—

Wenen. — In Wenen is de 59-jarige Berlijner Ernst Walter aangekomen, die met een houten kruis van twee meter op een schouder een pelgrimstocht te voet van Berlijn naar Jeruzalem maakt. Hij maakt de tocht uit dankbaarheid, omdat hij de oorlog heeft overleefd.

Door het besluit van Dr. Adenauer om aan te blijven als Kanselier van West Duitsland is prof. Erhard, de zekere opvolger voor Dr. Adenauer, de sigaar geworden, zodat deze nu rehabilitatie heeft aangevraagd.

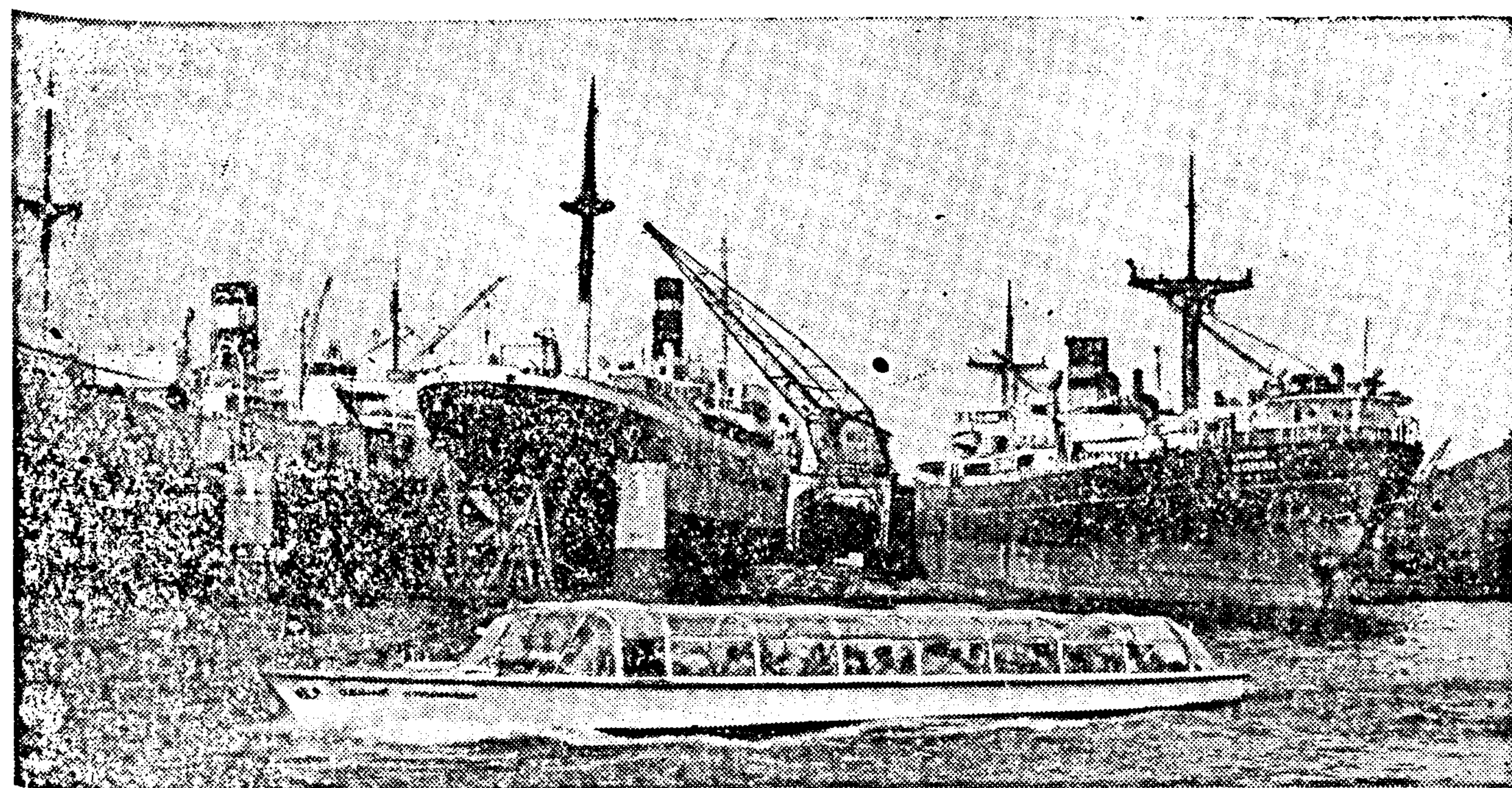
Langs deze weg betuigen wij onze hartelijke dank aan de HH Doktoren, de Eerwaarde Zusters en verpleegsters van het St. Elisabeth Gasthuis voor de zorgvuldige behandeling en verpleging gedurende de kortstondige ziekte, voor de vele blijken van medeleven ondervonden bij het heengaan van ons lief dochtertje, zusje en nichtje.

MARIJKE

C. V. J Veltman
S. G. M. Veltman-Marjot en familie

Curacao, 16 Juni 1959.

Gouden vondst van reder Plas brengt Zaanse werf order op order

Een varende touringcar passeert de droogdokken aan het IJ in Amsterdam.

(Van een medewerker in Nederland)

De historische uitspraak van reder Cornelis Plas: „Wat een autobus op de weg kan, lukt op het water ook" heeft het buitenland bereikt. Haïti, Israël, Duitsland, België, Noorwegen, Frankrijk, Zweden, Zwitserland en straks wellicht ook Italië, Canada en Brazilië tonen grote belangstelling voor Amsterdams „varende touringcar", die in de twintig jaren van zijn bestaan een gouden vondst is gebleken.

De tijd dat Roel Cammenga doodongelukkig was, omdat hij geen „spantjes" kon buigen, is dan ook definitief voorbij. Zijn werfje in Zaandam krijgt nu order op order. Aan de eerste van drie rondvaartboten, die de stad Zürich besteld heeft, wordt de laatste hand gelegd. „Ouwe Roel heeft er het „zwijtje" van", zeggen de scheepsbouwers, waarmee ze te kennen geven dat het bouwen van de gestroomlijnde platbodems specialiteit is van hun in het vak vergrijsde collega.

Amsterdam en de rondvaart zijn synoniem. Al een halve eeuw bestaat deze drijvende attractie, die ieder jaar weer tienduizenden vreemdelingen trekt. Een bezoek aan de hoofdstad zonder boottocht door grachten en haven betekent: Amsterdam niet gezien hebben. Grootvader Plas is wellicht de eerste, die het geheim van een boottocht door het natte hart van de oude binnenstad ontdekte. Rond 1910 lag op het Rokin, dat toen nog helemaal open was, ter hoogte van het voormalige badhuis zijn „Hollandais", een oersterke open schuit met een linnen tent op het achterdek. Voor het toen kapitale bedrag van ƒ 2,- per persoon toonde grootvader Plas aan de Amsterdamse élite de onvolprezen schoonheid van hun binnenstad. Hij deed dat echter alleen wanneer het hem uitkwam en toen op zekere dag bleek dat varen op het traject Amsterdam-Kalfje-Ouderkerk meer lucratief was, gaf hij er zelfs de brui aan. De naam Plas zou een belangrijke rol blijven spelen in de verdere ontwikkeling van een der grootste nationale attracties. Cornelis Plas, oprichter en eigenaar van de eerste Nederlandse chauffeursschool, telde in 1925 tweeduizend harde guldens uit in de handen van „waterrot" Kees Zwaag voor de Hilda, het eerste schip van de eerste officiële rondvaartrederij. De zaken gingen goed. Er kwamen spoedig een Hilda II en een Hilda III. 1938 werd een topjaar.

Het veertigjarig regeringsjubileum van koningin Wilhelmina lokte talloos velen naar de hoofdstad. Een avondtocht door de verlichte grachten was een der hoogtepunten van het feest. Er belandde veel geld in het laatje en Cornelis Plas kon gaan denken aan een nieuwe Hilda

Hij kreeg een geniale ingeving. Zijn vierde boot moest lijken op een drijvende autobus. Hij stapte met zijn plan naar de ontwerper Henk Verheul, die uit puur enthousiasme op zijn tekentafel sprong. Zo kon het gebeuren dat net voor de tweede wereldoorlog de eerste gestroomlijnde rondvaartboot door de grachten voer, een zuiver Amsterdamse vondst, die na 1945 grote opgang maakte. De een na de ander liepen ze van stapel, de lange, uitstekend wendbare platbodems, die aanvankelijk zo'n zestig, maar later zelfs meer dan honderd watertoeristen konden bergen. Rondvaartrederijen verrezen als paddestoelen uit

ROEL CAMMENGA

de grond. Een vloot van achtenveertig luxueuze rondvaartboten vervangt thans de oude „Hollandais", die zijn meester overleefde en ergens in de Nieuwe Herengracht als een bejaard woonschip tegen de kant ligt. De rondvaartrederijen bewandelden de weg van de minste weerstand. Zij stichtten de Vereniging van Amsterdamse Rondvaartrederijen, waarvan de heer P. Boekel voorzitter werd. Men hield zoveel mogelijk dezelfde route, nam daarvoor een vaartijd van vijf kwartier en stelde een eenheidstarief in, dat lager was dan het bedrag dat grootvader Plas destijds berekende. Plannen om naast de vaartocht door de Amsterdamse binnenstad ook elders emplooi te vinden, mislukten. De nachttochten naar Fort Pampus en de „zingende kikkers" van Durgerdam eindigden abrupt toen gemeentelijke instanties bezwaar maakten tegen de geringe zeewaardigheid van de schepen en de stunt van Albert Plas: „Naar Tante Ant in Broek in Waterland" werd een desillusie, omdat de heen- en terugtocht door de Broekervaart zo eentonig was.

Voor de wind

Veel drukte hierover maakten de heren niet. De steeds weer groeiende stroom van toeristen compenseerde deze teleurstellingen op afdoende wijze. Amsterdam en de rondvaart werd een begrip. „Wonderful", „schön", „magnifique" of gewoon „mieters", zeiden vorig jaar ruim anderhalf miljoen passagiers van de hoofdstedelijke rederijen en de kans dat de belangstelling nog groter wordt is zeker niet denkbeeldig. „Spoetnikken", conflicten in Berlijn en in het Midden-Oosten kunnen de atmosfeer bederven, maar keiharde zakenlieden als Plas en Boekel weten dat door allerlei andere factoren de wind uit de goede hoek kan blijven waaien. Zij hebben dit jaar hun bonte vlaggen in het volste vertrouwen gehesen en zien voor het komende seizoen net zoveel gunstige perspectieven als Roel Cammenga, die met zijn zoons Jelle en Flip handen te kort komt om de buitenlandse aanvragen te verwerken. Voor sommen van ƒ 75.000,- tot ƒ 90.000,- maken zij de boten, die hard op weg zijn wereldberoemd te worden. Noren in hun fjorden, Israëlieten op het meer van Tiberius, Zwitsers op het meer van Zürich, Fransen op de Seine en Belgen op de Maas. Zij allen kunnen in eigen omgeving de kennismaking hernieuwen met het glazen schip, waarmee zij in Amsterdam het onvergetelijke avontuur van het gonzende havenbedrijf, de „walletjes", de Pollux, de lange Jaap en de „linke" bocht bij het Binnengasthuis beleefden.

Volgens Directeur THYS van de STICUSA:

AKTIVITEITEN STAAN „OP EEN LAAG PITJE"

Amsterdam. — In een gesprek, dat een redakteur van het A.N.P. dezer dagen had met de direkteur van de Sticusa, de heer Thys, te Amsterdm, vertelde deze, dat de aktiviteiten van deze stichting voor 1959, vanwege de verminderde subsidie in feite „op een laag pitje staan". Dit jaar zal er dan ook niet veel kunnen gebeuren.

Op voorstel van de minister is de Sticusa nu evenwel bezig met het ontwikkelen van een vijf jaren plan om ook de overheid een beter inzicht te geven in de bedoelingen van de stichting op langere termijn en de daarvoor benodigde gelden. Dit vijfjaren-plan zal beginnen op 1 januari 1960. Gewacht zal moeten worden op de nieuwe begroting voor het stichtingsbestuur weet waar het aan toe zal zijn en wat er uiteindelijk verwezenlijkt zal kunnen worden.

In het kader van het plan wil de Sticusa de tot nu toe gevolgde werkzaamheden voortzetten en daarnaast op enkele punten nieuwe aktiviteiten ontplooien. Nieuw is bijvoorbeeld de wens van de Surinaamse zustervereniging tot kulturele uitwisseling met omliggende gebieden. Hiervoor is de hulp van de Sticusa ingeroepen en dit zal ook in het vijf-jaren-plan worden opgenomen.

Voorts wil de direktie een zwaarder accent proberen te leggen op de sociaal-kulturele sektor van het werk in de West. Dit dus naast de artistieke aktiviteiten. Men wil bijvoorbeeld de helpende hand bieden bij het stichten van buurthuizen of gemeenschapshuizen — aldus mededelingen van de heer Thijs van de Sticusa.

—x—

New York. — De New York Times heeft bericht, dat volgens vooraanstaande Amerikaanse geleerden het ontdekken van ondergrondse kernexplosies in theorie verbeterd kan worden en tegelijk verborgen voor inspectie.

Eerste ruimte-opera gecomponeerd en uitgevoerd

OVATIONEEL APPLAUS

Amsterdam — Wij lazen in het Algemeen Handelsblad:

Het is zover. De eerste ruimte-opera is gecomponeerd en opgevoerd, in Stockholm, zo meldt Time. Publiek en pers zijn enthousiast. Aniara, zo heet de opera, werd geschreven door de bekende Zweedse componist Karl-Birger Blomdahl, van wie niet lang geleden het werk „Facetten" te Amsterdam is uitgevoerd.

De opera, gebaseerd op een „ruimte-gedicht" van de Zweedse dichter Martinson, speelt in het ruimteschip Aniara, waarmee 8000 reizigers, afkomstig van de planeet Doris (de aarde), op weg zijn naar Mars, waar zij een nieuw bestaan zoeken, gevrijwaard voor vernietiging door atoomkracht. Als men Doris heeft verlaten wordt een klaagzang aangeheven voor de gedoemde planeet, waarvandaan nog de stemmen te horen zijn van Eisenhower, Chroestsjef, Hitler en Mussolini. Als men nog slechts een dagreis van mars is verwijderd, gebeurt het: het stuur mechanisme van het ruimteschip weigert en de Aniara raakt uit de koers, verder en verder en de opvarenden vernemen van de „hoofdmachinist" dat men het zonnestelsel definitief zal verlaten, de oneindigheid tegemoet. En de hoofdmachinist zingt: „Wij zijn altijd op weg, op weg naar de oneindigheid".

Het elektronische brein, waarmee de Aniara is uitgerust, meldt vervolgens de vernietiging (door de atoombom) van Doris. Daarna gaat het bergafwaarts met 8000 ruimtereizigers. De reis duurt lang en men probeert de tijd te doden met wilde dansfestijnen, die ten slotte uitlopen op ware orgieen, die zich afspelen in de „Spiegelzaal" van Aniara. Tot aller onsteltenis sterft de hoofdmachinist. Met veel schitterend ceremonieel wordt hij „begraven". Men plaatst hem in een kist en werpt hem in de ruimte, waar hij een eenzame zonnesatelliet wordt.

Na 24 jaar reizen zijn ten slotte allen gestorven. Kort voor zijn dood zingt een der laatste, nog levende reizigers: „Begraven in onze reusachtige sarcofaag, reisden wij, steeds verder in de verlatenheid, bevrijd van het plagende geflonker van onverzoenlijke sterren. De golf van het Nirwana heeft ons aller overstroomd.

De 43-jarige Blomdahl kreeg een 15 minuten durende ovatie voor zijn werk, dat soms van zwaarttillende soms lichtvoetige aard is. de componist verklaarde, dat hij gedurende de twee jaren die hij aan de opera heeft besteed, er steeds bevreesd voor is geweest, dat het „ruimte-thema" voortijdig zou zijn verouderd. „Maar het blijkt nog steeds actueel te zijn", zo zei hij verheugd.

—x—

Ventimiglia — De Russische actrice Tatiana Samoilowa, de 22-jarige ster uit de bekroonde film „Als de kraanvogels overvliegen" is door een jury van Italiaanse modedeskundigen in Ventimiglia uitgeroepen tot een van de vijf „meest elegante actrices ter wereld". De andere vier waren Edwige Feuillere (Frankrijk), Sara Montiel (Spanje) Vivian Leigh (Engeland) en Jane Mansfield (VS).

Nederland in de eerste vier maanden van 1959

's-Gravenhage — Het aantal huwelijken in Nederland heeft volgens opgave van het C.B.S. in de eerste 4 maanden van dit jaar 22.505 bedragen tegen 24.203 in de eerste 4 maanden van 1958. Het aantal levendgeborenen bedroeg 82.652 tegen vorig jaar 78.555 en het aantal overledenen 32.023 tegen vorig jaar 31.599. Het aantal immigranten bedroeg in de eerste 4 maanden van dit jaar 10.315 tegen 33.395 in de overeenkomstige periode van 1958, terwijl het aantal emigranten 17.488 bedroeg tegen vorig jaar 18.625.

Het aantal inwoners van Nederland bedroeg op 1 mei jl. 11.321.334.

Delegatie vau Peru in Nederland

's-Gravenhage — De voorzitter en drie leden van de Peruviaanse Kamer van Afgevaardigden brengen van 16 tot en met 19 juni een bezoek aan Nederland. Op 16 juni kwamen zij op Schiphol aan 's Middags werden zij, samen met Robert Schuman, in het gebouw der Tweede Kamer worden ontvangen door de voorzitters van de eerste en de tweede kamer. Op 17 juni bezoeken zij de Philipsfabrieken in Eindhoven. 's Avonds biedt de secretaris-generaal van economische zaken hun een ontvangst aan in kasteel Oud-Wassenaar te Wassenaar. Op 18 juni be o... Aalsmeer en Monnikendam; in de omgeving van laatstgenoemde plaats zal een modelboerderij worden bezichtigd. Op 19 juni zullen zij in Den Haag besprekingen voeren over emigratie.

Zeldzame grote DIAMANT zal waarschijnlijk in Amsterdam gekloofd worden

Voorzichtig geschat op 3.000.000 gulden

Amsterdam. — Een zeldzaam voorkomende grote ruwe diamant van 314 karaat (62,8 gr) met een voorzichtig geschatte waarde van tenminste drie miljoen gulden bevindt zich op het ogenblik „op zicht" bij een sedert 1876 te Amsterdam gevestigde diamantfirma, de Diamond Trading Company. De wereldverkooporganisatie voor ruwe diamant te Londen — heeft deze steen, die een unicum in zijn soort is en geen eigen naam heeft, aan de firma als eerste en enige „op zicht" gegeven, zo vertelde de 33-jarige direkteur van de firma aan de pers. „Ik zal proberen hem te kopen", voegde hij er aan toe. Binnen vier weken valt hierover de beslissing.

Ongeveer anderhalf jaar geleden is de steen bij de normale produktie van een mijn in Zuid-Afrika gevonden. Hij is per vliegtuig uit Londen naar Amsterdam gebracht en dezer dagen werd de diamant voor de televisie getoond. Daarvoor zijn speciale veiligheidsmaatregelen getroffen. De steen is uiteraard verzekerd, doch de direkteur zeide het bedrag niet te mogen noemen. Wordt de steen gekocht dan zal de direkteur hem zelf kloven, want hij wil de verantwoordelijkheid voor deze bewerking — een klap op de beitel bij het kloven kan fataal of succesvol zijn — niet aan een ander overlaten.

Het zou na de befaamde Cullinan diamant, die een halve eeuw geleden in Amsterdam werd bewerkt en waarvan de twee grootste stenen resp. in de scepter en de Engelse kroon werden geplaatst, de tweede grote steen zijn, welke in de hoofdstad wordt gekloofd en verder bewerkt. De Cullinan was drie keer zo groot als de onderhavige steen. Er zijn 40 a 50 van dit soort grote stenen in de geschiedenis bekend. Uit de steen zijn volgens de direkteur o.a. een zg. markies van 25 a 30 karaat en een zg. Emeraude van een karaat of 12, beide met een waarde van ongeveer een miljoen gulden, te maken. En daarnaast een aantal grotere stenen, waarvan het karaat varieert van 10 tot 20. Naar ditlaatste soort stenen, die een waarde kunnen hebben van zelfs 3/4 miljoen gulden, aldus de direkteur, een enorme vraag. Vooral oosterse potentaten zijn kopers van deze grote stenen. De Maharadja van Haiderabad heeft een befaamde collectie.

Kernenergie binnen 10 jaar serieuze concurrent van oude energiebronnen

Coördinatie in energiebeleid binnen K.S.G.

(Van een bijzondere medewerker)

met de ontwikkeling van de kernenergie. Het kan het beter nu, onder gunstige omstandigheden, doen dan later als noodoplossing om een schaarste aan energie op te vangen. Het gaat er om Europa mee te doen gaan in de technische revolutie, die zich geleidelijk van de gehele industriële economie meester zal maken".

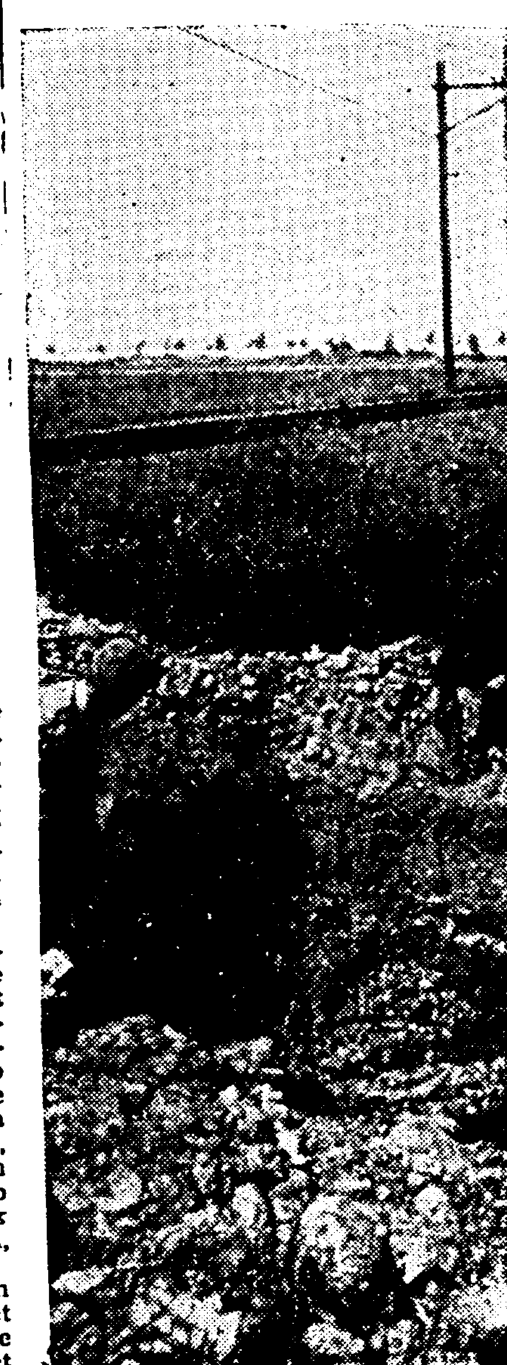
Dit wordt gezegd in een rapport, dat een gemengde commissie van de Hoge Autoriteit en van de Raad van Ministers van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal (K.S.G.) over de coördinatie van het energiebeleid heeft opgesteld. Op basis van dit rapport zal de Hoge Autoriteit voorstellen doen voor deze coördinatie.

In het rapport wordt opgemerkt, dat in de zes landen van de K.S.G. steeds meer een beroep op olie wordt gedaan om het energietekort te dekken, vooral in de landen die het meest zijn aangewezen op de invoer van energiebronnen. Maar uit de meest recente cijfers valt af te leiden, dat kernenergie over ten hoogste tien jaar een zeer serieuze concurrent zal zijn. De kosten zullen dalen naarmate de techniek voortschrijdt en reeds nu kan electriciteit uit kernenergie onder bepaalde omstandigheden economisch zijn. De vooruitzichten zijn zodanig, dat een prijsdaling tegemoet kan worden gezien, die de meest optimistische verwachtingen van de laatste jaren te boven gaat, aldus het rapport.

Bij de bespreking van de andere energiebronnen komt het rapport tot de conclusie, dat de toestand voor de in de zes landen geproduceerde steenkool steeds moeilijker dreigt te worden. Betwijfeld wordt of de kostprijs van kolen uit andere landen omhoog zal gaan. De prijs van olie dreigt door de steeds grotere beschikbare hoeveelheden en modernisering bij winning en vervoer eerder tot een daling dan een stijging te leiden.

Het in de Sahara ontdekte aardgas is op de energiemarkt een nieuwe en uiterst belangrijke factor, hoewel het vervoer nog een vraagstuk is. Deze toestand eist een nieuw, ruimer energiebeleid, dat niet alleen is gebaseerd op hoeveelheid in verhouding tot behoefte en voorraad. Op lange termijn gezien gaat het er in hoofdzaak om te weten, wat voor kolen de prijslimiet zal zijn waarop men nog kan investeren. Op korte termijn schijnt de prijspolitiek ten aanzien van kolen beslissend te zijn, aldus de commissie.

Gezegd wordt dat prijsbeheersing in de hoogconjunctuur onvermijdelijk met zich meebrengt dat in een recessie de prijzen worden gehandhaafd en de afzet wordt beschermd. Dan heeft men niet alleen een bescherming nodig tegen de importkolen, maar ook tegen olie. Indien alleen de invoer van kolen wordt tegengehouden, dan trekt de olie daaruit een extra voordeel om in een recessie haar aandeel op de markt te vergroten. Binnen redelijke grenzen zal dus een soepeler prijsbeleid moeten worden toegepast, opdat kolen in een hoogconjunctuur financieel sterker komen te staan en zich in een recessie beter kunnen handhaven.

Tussen Alphen aan de Rijn en Bodegraven liggen onder en naast de spoorlijn nog enkele bommen uit de tweede wereldoorlog. Foto: Arbeiders uit de omgeving bekijken het gat waar een 150 kg. wegende bom in ligt en die zal worden gedemonteerd.

De verloren Viking Eric de Noorman -

38—44 „Hieruit blijkt dat Yalah ondanks zijn numerieke overmacht bevreesd is voor de wraak van Ragnars piraten", zegt Eric grimmig. „Het lijkt veel op een vlucht". De Noorman denkt even na en dan vervolgt hij: „Het zal nog wel even duren, voordat onze mannen de krijgers van Ragnar verzamelt hebben. Tijd genoeg om achter Yalah aan te gaan. Ik moet weten wat er van Ragnar geworden is" en zo zetten zij de achtervolging in. Eric houdt er terdege rekening mee, dat Yalah maatregelen getroffen heeft, om juist zo iets te verhinderen, maar het blijkt al gauw dat hij zich vergist. Klaarblijkelijk is de vijand er hals overkop vandoor gegaan.

Het duurt niet lang, of zij krijgen de grote krijgersbende in het oog. Op hun hoede lopen zij steeds meer op de troep in. Terwijl ze zich onrustig afvragen of Ragnar inderdaad daar bij is, en dan stoot Svein de Noorman opgewonden aan. „Daar...... daar is hij." hijgt hij. „Kijk eens wat de schurken met hem gedaan hebben". Eric bijt de tanden op elkaar. Ja, daar gaat Ragnar de Rode, omringd door zijn vijanden, maar het valt moeilijk de jolige onverschrokkene vrijbuiter te herkennen. In het bebloede menselijke wrak dat daar geketend aan een boomstam welke hij nauwelijks torsen kan, zijn ondergang tegemoet strompelt.

Tien jaar hulp voor ontheemden

Eerste steenlegging van Anne Frank-dorp inzet voor een „Europa van het hart"

Werk van Pater Pire nobelprijswinnaar nu pas goed begonnen

De betekenis van de recente eerste steenlegging voor het Anne Frankdorp te Wuppertal reikt beslist verder dan die van een enigszins offi ciee en feestelijk begin van het zesde Europadorp voor ontheemde gezinnen. Veeleer moet men deze indrukwekkende plechtigheid zien als een krachtige aanpak van de verdere uitbouw van het grootse werk voor de ontheemden van achter het IJzeren Gordijn, waarmee de Belgische Dominicaan pater dr Dominique Pire uit Huy, thans precies tien jaar bezig is. Op de Hilgershöhe te Wuppertal stonden immers duizenden belangstellenden voor de promotor van de hulp voor de ontheemden aangetreden om hem hun bereidheid te tonen tot een krachtig hulpverleningsoffensief. Pater Pire zal dit dankbaar hebben ervaren, want alleen maar met een forse aanpak is zijn in 1949 op zeer bescheiden schaal begonnen werk gediend. Zijn acties beogen immers niet het brengen van incidentele ,kruimelhulp aan de mensen in nood, maar het verlenen van blijvende en afdoende steun.

Slecht gehuisveste vluchtelingen gezinnen zijn niet met een pakje ve goede gaven geholpen, maar met een degelijk huis en met werk voor het gezinshoofd en de oudste kinderen.

Deze gedachte bracht pater Pire er toe om in de buurt van grote industriecentra Europadorpen voor ontheemde gezinnen te gaan bouwen; woonwijken voor hooguit twintig gezinnen. Voldoende groot derhalve om vereenzaming van de vluchtelingen te voorkomen en voldoende klein om ghetto-vorming te verhinderen.

De bewoners van elk Europadorp zijn in sociaal,economisch en religieus opzicht volledig op de stad, waar hun woonwijk pal tegen aan ligt, georiënteerd. Hun woning omvat een keuken, een zitkamer, een badkamer en voldoende slaapkamers voor de ouders en de kinderen. Met de bouw van elk huis en de inrichting daarvan is een bedrag gemoeid van ƒ 25.000.

Met steun van duizenden vrienden in geheel Europa, verenigd in de internationale organisatie tot hulp aan de ontheemden, waarvan koningin Elisabeth van België beschermvrouwe is is pater Pire er in geslaagd om de bouw van de eerste drie Europadorpen te financiëren. De financiëring verliep geenszins gemakkelijk Tal van radio- en telivisietoespraken van pater Pire en ontelbare acties kwamen er aan te pas.

Graag hadden de Belgische Dominicaan en al zijn medewerkers deze moeite over voor het bij uitstek naastelievende werk van de hulp aan naastelievende werk van de hulp aan de ontheemden. Daarbij mochten zij al enkele keren de voldoening smaken, dat enige tientallen tot dan toe totaal ontwrichte gezinnen in een pas klaargekomen Europadorp een zonniger toekomst tegemoet gingen. Dit was ook het geval op 16 mei 1956 toen 85 gezinnen in het eerste Europadorp te Aken een comfortabel tehuis vonden

In hetzelfde jaar kwam ook het tweede kleurige en magnifiek gelegen Europa-dorp te Bregenz (Oostenrijk) klaar, waar 130 gezinnen aan een woning geholpen konden worden. Een gelijk aantal gezinnen werd een jaar later gehuisvest in het derde Europadorp te Augsburg.

Deze drie dorpen zijn inmiddels gereedgekomen. In aanbouw zijn het naar Poolreiziger en vluchtelingenhelper Fridtjof Nansen genoemde dorp te Berchem-St. Agatha bij Brussel, dat nog dit jaar klaar komt, het Albert Schweitzer-dorp in Spiessen (Saarland) en het Anne Frankdorp te Wuppertal.

Beide laatste dorpen, waarvoor pater Pire grote gedeelten van de gelden van de aan hem in 1958 verleende Nobelprijs voor de vrede heeft bestemd, zullen in 1960 klaar worden opgeleverd.

Wanneer het zover is, zullen zeshonderd vluchtelingengezinnen aan een goede woning zijn geholpen. Op zich is dit reeds een respectabel antal, maar pater Pire kan er onmogelijk tevreden over zijn. Nog teveel families, gevlucht uit de landen van achter het IJzeren Gordijn, zijn erbarmelijk slecht in kampen en barakken in Oostenrijk en Duitsland gehuisvest.

Bepaalde oorzaken (o.a. ziekte) hebben deze mensen verhinderd om naar andere landen te emigreren. In de emigratielanden waren alleen voor honderd procent geschikte arbeidskrachten welkom.

De achtergeblevenen (meer dan 200.000) zijn de meest vertwijfelden en verontredderden van alle vluchtelingen. Zij zitten, aldus pater Pire, klem tussen het IJzeren Gordijn aan de ene kant en de stenen muur van het westers egoisme aan de andere kant. Deze muur — hoe zwaar dit karwei ook is — hoopt pater Pire in de komende jaren te doorbreken. Althans, hij zal er rusteloos voor arbeiden. Zonder oplossing van het ontheemdenvraagstuk is een vredelievende wereld een grote utopie.

Sinds de eerste steenlegging van het Anne Frank-dorp te Wuppertal is pater Pire meer dan ooit optimistisch gestemd. Daar immers waren vertegenwoordigers van velerlei rang en stand, godsdienst en land aanwezig om zich in te zetten voor het door hem nu al tien jaar lang gepropageerde ideaal: de vorming van „het Europa van het hart."

Deze gedachte geeft de idealist moed om onversaagd door te gaan, evenals het feit, dat een slechts klein begonnen beweging in tien jaar tijd is uitgegroeid tot een grote internationale hulpverleningsorganisatie. De bereikte groei heeft hij zelf aanvankelijk nooit voor mogelijk gehouden.

Wat viel er immers te verwachten van het spontane besluit van een studieclubje, dat onder leiding van pater dr. Dominique Pire, toen nog professor in de filosofie en de sociologie aan het groot-seminarie van de paters Dominicanen te Huy, het vluchtelingenprobleem had besproken, om hulp te gaan verlenen?

Die hulp zou wellicht niet veel meer zijn dan het sturen van een bemoedigend briefje of een goed gevuld pakje aan enkele vluchtelingen Aanvankelijk beperkte de studen-

Nauwelijks was pater Pire zich evenwel persoonlijk van de situatie in de vluchtelingenkampen op de hoogte gaan stellen, of er kwam een plan tot een meer efficiënte hulpverleningsactie ter tafel.

Gezinnen in het vrije Europa, zouden, zo stelde pater Pire voor, vluchtelingenfamilies gaan adopteren. De adoptie zou bestaan in het regelmatig sturen van brieven en pakjes.

PATER PIRE, winnaar van de Nobel-prijs met een van zijn beschermelingen.

Aan deze actie, die nog steeds bestaat onder de naam „peetschappen" namen al spoedig zestienduizend gezinnen deel. De actie, bracht echter, naar het oordeel van pater Pire, aan de ontheemden geen afdoende hulp en derhalve werkte hij een plan uit om tehuizen voor alleenstaande vluchtelingen te gaan stichten.

Met medewerking van de peters werden hiervoor de nodige financiële acties gevoerd, met het gevolg, dat in 1950 het eerste tehuis te Huy tot stand kwam. Kort daarna volgden soortgelijke tehuizen te Esneux (1951) Aertselaer (1953) en Braine-le-comte (1954).

Maar ondanks deze resultaten, of misschien wel juist daardoor, was pater Pire niet tevreden. Zijn werk moest nog grotere vormen aannemen.

De gezinnen van de ontheemden dienden op de eerste plaats geholpen te worden. Daartoe ontstond tenslotte het plan tot de bouw van Europadorpen.

Zonder onderscheid.

De hulpverleningsactie geschiedt, evenals de twee andere, volkomen interconfessioneel en met voorbijzien van alle rassenverschillen of landenonderscheid.

Pater Pire kwam tot deze opzet van zijn werk, omdat de hulpverlening in de kampen te confessioneel en te nationaal gericht was. Het gevolg hiervan was, dat vele vluchtelingen van hulp verstoken bleven.

Voor dit euvel wilde de organisator van de internationale hulpverleningsorganisatie voor ontheemden behoeden. Zijn beweging trekt zich derhalve het lot van alle ontheemden aan en maakt daarbij geen onderscheid tussen godsdienst, stand, ras of volk.

Het is wellicht om deze reden, dat vele duizenden (de organisatie telt rond 70.000 vrienden in tal van Europese landen) in de voorbije tien jaar voor het werk van pater Pire gewonnen werden.

Zoals reeds betoogd, moet dit aantal nog enorm toenemen, wil het werk voor de ontheemden, dat thans pas goed begint, voortgang blijven vinden.

Het aantal Europa-dorpen is onbepaald. Aan het laatste is pater Pire beslist nog niet toe. Tal van dergelijke woonwijken, waar de ontheemden weer zich zelf kunnen worden, dienen nog gebouwd te worden.

Met name hoopt pater Pire, dat dit ook spoedig in Nederland, waar binnenkort een afdeling van zijn internationale hulpverleningsorganisatie voor ontheemden wordt gesticht, het geval zal zijn.

Plannen om in Limburg, in de omgeving van de stad Roermond, het Anne-Frank-dorp te vestigen, werden helaas niet verwezenlijkt.

Toch geeft hij zijn pogingen om ook in Nederland een Europa-dorp te bouwen niet op. Daarbij is voor hem een uitlating van de commissaris van de koningin in Limburg dr F. Houben: „Het vluchtelingenprobleem staat niet toe, dat wij nog langer belangstellende toeschouwers blijven!" tot een sterkende bemoediging.

Het spookpaard

Oorspronkelijk detective-verhaal

door MARTIN MONS

64)

Op Perquins vragen, wie zij tijdens de jacht heeft gezien en wanneer en waar, geeft ze vage, ontwijkende antwoorden. Ze heeft nu eenmaal geen geheugen voor die dingen. Hubert? Het stond haar voor, dat hij een van de eersten was, die wegreed, toen de honden weer aansloegen. Neen, ze geloofde niet, dat ze hem daarna nog weer gezien had. Leontine? Werkelijk, ze kon zich onmogelijk herinneren...... Claire's paard was er met haar tussen uitgegaan of bijna tussenuit gegaan, zoiets stond haar tenminste vaag voor. Maar wanneer dat nu precies geweest was? Werkelijk, ze heeft een geheugen, een geheugen......! Met een bekoorlijk verontschuldigend gebaartje spreidt Eva Blaeke beide handen uit.

Inspecteur Bergmans zegt na haar vertrek gewichtig hoofdschuddend, dat die dame meer weet dan ze zeggen wil. En Pieter Auguste Perquin verzwijgt wijselijk zijn opinie, dat de zaak eer omgekeerd ligt en zij meer zegt dan ze weet.

De man, die nu binnenkomt is een geheel ander mensentype dan Eva Blaeke, Monsieur de Moneville, het „oude baasje" voor wiens rijden Tom Vermuren zo'n respect had, is een kleine, magere man met overvloedig sneeuwwit haar en borstelige witte wenkbrauwen boven een paar doordringende donkere ogen. Hij is een bekend jurist en heeft een eervolle loopbaan in de magistratuur achter de rug. Terwijl inspecteur Bergmans nog moeizaam zijn schoolfrans bij elkaar zit te zoeken om uiting te geven aan zijn verdenkingen betreffende Leontine Hangst, heeft de Moneville haar schoonzuster al met een paar vernietigende woorden afgedaan „Une hystérique". In zijn toon is duidelijk de tegenzin te horen, die hij tegen dergelijke types koestert. Ze zijn een bezoeking of je ze als beklaagde of als getuige voor je krijgt.

Monsieur de Moneville lijkt opeens zelf erg veel op een van de honden, waarmee hij die dag gejaagd heeft. Hij zit rechtop in zijn stoel, een beetje naar voren gebogen en zijn ogen staan heel vief en opmerkzaam als hij vraagt welke redenen Monsieur Perquin heeft om te vermoeden, dat hier misdaad in het spel is.

Perquin vertelt uitvoerig, laat het zadel zien, spreekt over de wond aan de slaap van het slachtoffer. Inspecteur Bergmans probeert zijn theorie van een ongelukkig terechtgekomen tegen een van die grote zwerfstenen te berde te brengen. Maar Perquin toont aan de hand van foto's en opmetingen aan, dat het lichaam veel te ver van zulke stenen lag om daarmee in contact te kunnen zijn geweest.

„Ja maar, het zou toch na dat contact weg hebben kunnen rollen...... Ik bedoel de schok zou toch......" houdt hij vol.

Maar monsieur de Moneville valt hem ongeduldig in de rede: „Monsieur, een menselijk lichaam is toch geen elastieken bal."

Hij zegt hoofdschuddend, dat ook zijns inziens aan moord niet te twijfelen valt, hoewel monsieur Perquin natuurlijk gelijk heeft, dat hij eerst de uitslag van de sectie wil afwachten, alvorens...... Het is en blijft intussen een vreemde, een zeer vreemde geschiedenis, want die arme Hangst was toch algemeen geliefd. Als men van iemand kon zeggen, dat hij geen vijanden had, dan was het zeker wel van hem.

„Maddemwaselle Hangst......" begint Bergmans.

„Dat mademoiselle hier iets mee te maken zou hebben, is natuurlijk volkomen uitgesloten," zegt monsieur de Moneville met een stem alsof hij een vonnis uitspreekt. Inspecteur Bergmans slikt zijn verdere woorden maar in. Wat de alibi's betreft, is de oude heer een vrij wat betere hulp dan Eva Blaeke. Hij weet precies te zeggen met wie hij gedurende de jacht samen was, wie hij heeft gezien en op welk tijdstip. Met Hubert Hangst had hij heel de morgen gereden, met Leontine en Jetje Hangst en de beide Blaeke's na enen. Maar dat zal Madame Blaeke u wel al verteld hebben! Niet? Hij glimlacht even, een beetje cynisch. Ja, het geheugen van die dames! Monsieur Alland had hij ook een paar maal gezien. Madame Claire? Neen, hij kon zich niet herinneren haar na het begin van de jacht gezien te hebben. Ook niet bij de lunch. Maar dat was helemaal geen wonder. Na die eerste keer hadden de honden geen lucht meer kunnen krijgen van de bok. Het is toch zeker het beste als hij alle jachttermen maar zoveel mogelijk vermijdt? Tenzij natuurlijk monsieur Bergmans jaagt. Neen, mijnheer Bergmans jaagt niet. Nu dan...... Kijk, ze hadden gemeend dat het een verloren dag was, dat de bok was weggekomen en al de hemel weet waar zat. Ze waren daarom maar rustig gaan lunchen zo bij wijze van troost, weet u. En toen opeens, begonnen de honden weer aan te slaan...... Hij, de Moneville is een enthousiast jager, hij was dus dadelijk op de been. Maar toen hij wegreed kwamen er nog voortdurend mensen aanrijden. Ze kwamen van alle kanten op het hoorngeschal af. Monsieur Bergmans kan hem volgen, hoopt hij. Nu, het kon natuurlijk best zijn, dat mevrouw Hangst daarbij was geweest.

Maar wanneer Mies Vermuren haar verklaring aflegt, verzekert zij, dat dat niet het geval is geweest. Zij zelf was blijven zitten toen de hele troep weer opsteeg en wegvloog, want ze was doodop. En bovendien vond ze dat bloederige einde van een jacht maar dood-eng. Er waren nog verscheidene ruiters de afgesproken lunchplaats komen binnendruppelen. Onder anderen die Belgische dame, hoe heette ze nu ook weer. En mijnheer Blaeke. Die waren doorgereden. Neen, ze was er zeker van, dat Claire er niet bij was geweest. Absoluut zeker.

„O, mijnheer Perquin, hoe heeft ze zo iets kunnen zeggen van Leontine! Alsof die ooit zoiets doen zou. Dat voel je toch dadelijk, nietwaar? Leontine is zo......zo......"

Mies Vermuren zoekt naar woorden om uit te drukken, hoe Leontine Hangst is en zegt eindelijk een beetje lam: „Ze is zo'n echte dame. Och, ik bedoel......"

(Wordt vervolgd).

VAN HEMELRIJCK door blanken met rotte tomaten ontvangen

Brussel. — Ongeveer 200 Kongolezen hebben maandag, toen de Belgische minister voor Kongo, Van Hemelrijck, te Oesoembara aan het Tanganjikameer aankwam, een betoging gehouden, waarbij zij „onafhankelijkheid" riepen.

De politie te Boekavoe heeft vijf blanken in hechtenis genomen in verband met incidenten, die zich daar zaterdag bij aankomst van minister Van Hemelrijck afspeelden. Zeventig blanken wierpen toen met rotte tomaten naar Van Hemelrijcks auto.

FIDEL CASTRO streeft naar een Christelijk Humanisme

„Vrijheid met brood en brood zonder terreur"

De Franse Katholieke Philosoof Jaques Maritain heeft waarschijnlijk zonder het te weten grote invloed uitgeoefend op de ideeën van de Cubaanse Premier Fidel Castro, vooral wat betreft diens gedachten over de menselijke waardigheid en de economie. De gedachten van de Franse Filosoof zullen blijken in de in het vooruitzicht gestelde sociale hervormingen.

Dr. Fidel Castro heeft zelf geen diepgaande studie gemaakt van Maritain, maar in het gebergte tijdens zijn rebelie tegen Batista kwam hij in aanraking met Kathaolieke intellectuelen, die wel studies gemaakt hadden van Maritain's werken. Door hen is de leer van Maritain over het Christelijk Humanisme als het ware binnengesijpeld in de gedachten van de jonge Cubaan.

Vraagt men heden ten dage aan Fidel Castro naar de invloed van het Communisme op zijn beleid, dan zal hij U antwoorden: „Wij zijn geen Communisten en wij zijn geen Kapitalisten. Wij zijn Humanisten-Cubaanse Humanisten". Wij willen brood zonder terreur. Wij willen zowel Vrijheid als Brood".

Doch niet alleen de invloed van de Franse Filosoof is merkbaar in Cuba maar ook de beweging voor een Betere wereld, welke geleid wordt door de Italiaanse Jesuiet Riccardo Lombardi. Daarnaast blijkt ook de inwerking van de gedachten van de Franse Dominicaan Pater Louis Joseph Lebret, die als kenner van de economische wetenschap consultant is bij de Verenigde Naties en grote kennis bezit omtrent de economie van Latijns Amerika.

De meeste invloed heeft echter wel gehad Dr. Ruben Dario Rumbaut, physicus en leider van de Cubaanse Katholieke Jeugd Beweging.

In de jaren '40 tot '50 spoelde een golf van corruptie, incompetentie, sociale ongerechtigheid en nihilisme over Cuba en geen enkele politieke partij kon het vertrouwen winnen van de jeugd. Maar in tegenstelling tot andere intellectuelen voelden deze jongeren zich niet aangetrokken tot het Marxisme.

De Christelijke Democratie in verschillende Europese landen en ook in Latijns Amerika — in het biezonder in Chile — waren als een magnetisch veld voor de nieuwe Cubaanse Leiders. Maritain's studie „Humanisme Intergral" werd de sleutel in de gedachten van de groep.

Communisme en Kapitalisme werden beiden door deze groep jonge leiders verworpen als in strijd met de menselijke persoon. Beiden immers maken deze mens tot een minderwaardig wezen en brachten hem in een minderwaardige positie — aan de ene kant de godloze staat, aan de andere kant was de prijs een onpersoonlijk onderdeel van een mechanisme dat alleen maar profiit trekt van de mens In het Christelijk Humanisme zagen zij de menselijke persoon, verheven door de Verlossing, en onder de Vaderlijke Leiding van God en deze menselijke persoon is het centrum in de sociale en economische orde.

In december 1950 gaven de jonge Humanisten na enkele maanden van voorbereiding hun „manifest" uit. Al spoedig gaven het weekblad Bohemia en La Quinzena (uitgegeven door de Franciscanen) grote verspreiding aan deze ideeën door publicaties daaromtrent.

De reeds boven genoemde Dr. Rumbaut publiceerde twee pamfletten die geïnspireerd waren door Maritain „Katholicisme en Kapitalisme" en „Politiek en Katholicisme". Het laatste in 1955.

Nadat in maart 1952 Batista aan het bewind gekomen was werden de activiteiten dezer beweging grotendeels ondergronds voortgezet, daar de openbare werkzaamheden onderdrukt werden.

Juist in die tijd kwamen de leden dezer beweging in contact met Fidel Castro en zijn voornaamste aanhangers. Onder dezen vestigden de jongere Humanisten een werkgroep en we noemen bij naam Armando Hart die Minister van Opvoeding werd, Faustino Perez, wiens departement tot taak kreeg het onderzoek van de gestolen gouvernements eigendommen, Rufo Lopez Fresquet, nu minister van Finantiën en Manuel Fernandez, die Minister van Arbeid werd. Fidel Castro werd zeer geïnteresseerd in dit Humanistische program en na zijn mislukte poging om de Moncada barakken in Santiago in te nemen op 26 juli 1953 en zijn daarop volgende gevangenschap begon hij de uittreksels in Bohemia en andere tijdschriften te lezen. Na lezing hiervan verzocht hij vrienden en familieleden om boeken hierover en ook over de Christelijke leer op dit sociaal gebied. In die tijd kwam zijn in gevangenschap geschreven „Wederontdekking van God" uit.

Hierop ging Fidel Castro naar Mexico en vestigde later zijn hoofdkwartier in de Sierra maestra, waar hem vele Humanisten volgden, onder wie vooral naaste medewerkers van Dr. Rumbaut zoals ingenieurs, physici, professoren, arbeidsleiders.

Na de overwinning van de Beweging van de 26 juli kwamen zij op de belangrijkste posten in het bestuur.

Dit wil natuurlijk niet zeggen dat de gehele felosofie van Fidel Castro tenactie zich hiertoe inderdaad nu absoluut Christelijk is. De Cubaanse Premier heeft ook boeken gelezen van Franse Vrijdenkers en sommige van zijn naaste medewerkers zijn marxistisch in hun denken.

Het algemeen welzijn en niet dat van slechts de arbeiders of de boeren, is het wachtwoord van de Revolutie: „Laat ons van alle Cubanen bezitters maken en geen proletariers".

De Cubaanse leider heeft zijn mening als volgt uitgedrukt: „Aan hen die mij vragen, of ik een Communist ben, antwoord ik: ik ben geen Communist, ik ben een Humanist. Ik geloof in de mens. Ik respecteer de mens. Ik ben van mening dat het eerste waarvoor een regering moet zorgen bestaat uit de rechten van het individu — het recht om zelfstandig te denken en om te worden gerespecteerd voor zijn gedachten. Tussen alle rechten van het individu behoort op de eerste plaats het recht om het ongeluk te ontvluchten, zoals de geestelijke en lichamelijke armoede. De mensen moeten in staat zijn goed te eten, voedsel te hebben, evenals scholen voor hun kinderen, een bed in een ziekenhuis en wanneer het nodig is hulp en allereerst werk — het recht en de mogelijkheid voor werk met zijn verstand en zijn spieren".

Pater Ignacio Biain, die beschouwd wordt als een der beste kenners van de Cubaanse revoluties en die de Premier volgt op zijn tochten in Noord en Zuid-Amerika, schreef onlangs in La Quinzena het volgende: Met duidelijke halen heeft Castro de Humanistische doctrine omlijnd, welke de ruggegraat en de kern moeten zijn van de Beweging van de 26e juli. Deze leer van het Humanisme — vrijheid met brood en brood zonder terreur, eerbied voor de menselijke rechten, werkelijke democratie, de waardigheid van de menselijke patroon, integratie van de rassen — is de erfenis van de Westelijke beschaving, doordrenkt met Christelijke Idealen". (N.C.)

Staatssecretarissen voor O.K. en W.

Den Haag. — Bij Koninklijk Besluit van heden zijn benoemd tot **staatssekretarissen** van Onderwijs Kunsten en Wetenschappen met ingang van 16 juni 1959 de heer G. C Stubenrough, Ltt. Class. Drs, wethouder van onderwijs van Breda Met ingang van 1 juli 1959 mr Y Scholten, advokaat en prokureur te Amsterdam.

Drs Stubenrough is rooms-katholiek, mr Scholten is christelijk historisch.

Duitse filmhandel breidt zich uit in het buitenland

Concurrentie van televisie

(Bijzondere correspondentie uit Bonn)

Tezamen met de Westduitse mark, Westduitse boeken en tijdschriften en Westduitse toeristen, is ook de Westduitse film in het buitenland weer „salonfähig" geworden. De Westduitse filmindustrie heeft in 1958 — finale cijfers ontbreken weliswaar nog — haar export ondanks de inmiddels door de onderlinge vrije inwisselbaarheid der meeste Westeuropese valuta's opgeheven deviezen-moeilijkheden en contingenteringen met rond 40 procent kunnen vergroten. Tot en met september van het afgelopen jaar brachten Westduitse speelfilms in het buitenland bijna 19 miljoen mark op. Dat was toen al een miljoen mark meer dan de totale recette over 1957. De buitenlandse inkomsten der Westduitse filmindustrie worden voor 1958 op 24 miljoen mark geraamd.

Volgens de manager van de exportdakorganisatie der Westduitse filmindustrie, dr. Schwarz, betekent dit, dat Westduitse rolprenten in het buitenland in 1958 in totaal rond 240 miljoen mark opbrachten. Daarvan vloeit n.l. maar 10 procent naar de producenten in de Bondsrepubliek.

De voornaamste afnemers van de Westduitse film zijn uiteraard de Duitssprekende landen Oostenrijk en Zwitserland, gevolgd door België en Nederland, waar het Duits — ook wanneer het misschien niet tot de populairste talen behoort — voor het bioscoop-publiek over het algemeen geen onoverkomelijke taalkundige moeilijkheden oplevert. Uit het feit, dat in Nederland en België Westduitse films alweer een geregeld bestanddeel vormen van de bioscoop-programma's moge worden afgeleid, dat het publiek over de politieke bezwaren tegen de Duitse taal schijnt heen te stappen, wanneer het op zoek is naar amusement. Sterk aan populariteit won de Westduitse film in Frankrijk. Zij heeft van de weinig opvallende bioscopen in voorsteden en buitenwijken haar weg naar de grote theaters in de centra der steden gevonden. De recette in Frankrijk verdubbelde zich in 1958. Grote vooruitgang werd ook in Italië en Spanje geboekt. Daarheen gingen meer Westduitse films dan in de contingenten was voorzien. Ook voor Italië is dat een bijzonderheid. Spanje is altijd zeer „deutschfreundlich" geweest. Goede resultaten boekten de Westduitse films in de Zuidamerikaanse landen (over het algemeen ook sterk pro-Duits) en in Japan. In Engeland en Amerika staat de bondsrepublikeinse speelfilm nog aan het begin van haar export-carrière. In 1959 wil de Westduitse filmindustrie proberen haar produkten in laatstgenoemde landen sterkere ingang te doen vinden. In als anti-Westduitse gezind erkende landen als Polen, Hongarije en Tsjechoslowakije draaiden in het afgelopen jaar respectievelijk 12, 12 en 8 Westduitse speelfilms. De exportvergunning geschiedt op ruilbasis, ook met de Sovjet-Unie, waarmede de ruil nauwelijks noemenswaard is. De hoop der Westduitse filmindustrie ten aanzien van Sovjet-Rusland is gevestigd op de onderhandelingen, die in Bonn op het ogenblik worden **gevoerd over een cultureel akkoord tussen Bonn en Moskou.** De Berlijn-crisis heeft dit akkoord echter weer twijfelachtig gemaakt.

De succesvolste Westduitse films op de buitenlandse markt waren in 1958 „Der Arzt von Stalingrad", „Haie und kleine Fische", „Die Trapp-Familie", „Der Hauptmann von Köpenick" (Heinz Rühmann), en de „Sissi"-films. Waarschijnlijk echter zal de pas in het laatste kwartaal van 1958 in het buitenland uitgebrachte film „Das Mädchen Rosemarie" de filmschlager van het jaar worden.

West-Duitsland importeerde in 1958 voor 120 miljoen mark aan buitenlandse films (109 miljoen mark in 1957), daarvan voor 38.5 miljoen uit Amerika, 18.8 miljoen uit Oostenrijk, 10.8 miljoen uit Frankrijk, 9.7 miljoen uit Engeland en 5.3 miljoen uit Italië. De „Schlager" was „The bridge on the river Kwai".

De Westduitse binnenlandse film-„business" verloopt niet zo rooskleurig als de export-handel. De snelle popularisering der Westduitse televisie — in 1958 zijn er ineens één miljoen kijkers bij gekomen en het aantal geregistreerde T.V.-toestellen bedraagt thans reeds bijna 2,5 miljoen — heeft daartoe ongetwijfeld bijgedragen. In streken als het Roergebied, dat de grootste T.V.-„dichtheid" heeft, is in sommige steden het bioscoopbezoek met 15 procent teruggelopen in vergelijking met 1957. Dit heeft de filmproducenten reeds aanleiding gegeven tot maatregelen tegen de Westduitse filmsterren, die per rol een gage van meer dan 15.000 mark verdienen. In de nieuwe contracten zal hun worden verboden om binnen een zekere periode na het gereedkomen van een film voor de televisiecamera's te verschijnen.

In 1935 waren er in het gehele toenmalige Duitse rijksgebied rond 5.000 bioscopen met 1.8 miljoen zitplaatsen. In 1945 waren daarvan in de drie westelijke bezettingszones, waaruit later de Bondsrepubliek tot stand kwam, nog 1.150 over met circa 400.000 zitplaatsen. In 1957 was het aantal bioscooptheaters in West-Duitsland tot rond 6.500 gestegen (in een gebied dus, dat ongeveer de helft is van het toenmalige Duitse Rijk) met om en nabij de 3 miljoen zitplaatsen. Deze groei is, volgens deskundigen, veel te snel verlopen. Ook zonder de concurrentie der televisie zou het Westduitse filmtheater in moeilijkheden zijn geraakt, misschien wel wegens gebrek aan kwaliteit.

Tien jaar een Rembrant op zolder

Londen — Veertien dagen geleden heeft de Brit Leslie Hand voor een kunsthandelaar een schilderij van 15.000 gulden gekocht in het veilinghuis Sotheby te Londen. Later verklaarde deskundigen die het doek hadden schoongemaakt, dat het een zelfportret van Rembrandt was, dat gemakkelijk twee ton had kunnen opbrengen.

Het schilderij is volgens Hand geschilderd in 1628 of 1629. Rembrandt was toen vooraan in de twintig.

Een eerste druk van Goya's „Los Caprichos", dat 80 platen telt, ging donderdag bij Sotheby weg voor ruim 29.500 gulden. Voorts werden gravures, etsen en drenten geveild uit de nalatenschap van de Amerikaanse staalmagnaat, Irwin Laughlin. Een van de hoogste prijzen werd betaald voor een paar gravures van de Franse schilder Watteau (1684-1721). Voor de gravures kwamen in het bezit van een Amerikaanse antiquair voor ruim 28.500 gulden.

De vroegere eigenaar van het vermeende schilderij van Rembrandt, de heer Winter uit Glasgow, zei toen hij van de ontdekking hoorde dat het geen zin heeft om zichzelf achteraf verwijten te maken. Het schilderij heeft bij hem tien jaar ergens op zolder gestaan.

Brand op Kabelschip kostte geen mensenlevens

Den Haag — Alle opvarenden van het 4.534 ton metende Britse kabelschip „Ocean Layer", dat op 600 mijl ten Zuid-Westen van Ierland in brand is geraakt, zijn gisternacht in veiligheid gebracht. Zij zijn — 98 in getal — door sloepen van het 5.326 ton grote Duitse schip „Flavia" overgenomen en aan boord van dit schip gebracht.

De bemanning van de „Ocean Layer" telde 86 koppen maar er waren ook nog twaalf vertegenwoordigers van Amerikaanse en Franse telefoon- en telegfaafdienst aan boord. De „Ocean Layer" was ingeschakeld bij het leggen van de tweede nieuwe transatlantische kabel tussen Amerika en Frankrijk. Aanvankelijk was gemeld dat er twee vermist werden maar deze bleken zich nog op het brandende schip te bevinden en werden toen ook door een reddingsboot afgehaald en naar de „Flavia" overgebracht.

Prinses Paola en prins Albert uitbundig in Luik ontvangen

Luik — Prinses Paola en haar verloofde, prins Albert, zijn in Luik uitbundig ontvangen. Het leek wel of heel Luik op de been was toen het jacht met de prins en prinses meerde aan de Maasover in de stad. Men schatte de wild enthousiaste menigte op circa een half miljoen. Mensen uit alle lagen van het volk boden de prinses bloemen aan. De prinses maakte een verontwaardigd gebaar in de richting van de politie toen deze kinderen met bloemen in de armen tegenhield.

„SRANANTORIE"

● De luchthaven Zanderij zal slechts tijdelijk door de Pan American benut worden als tussenstation voor haar jetliners. Zodra de vergroting van het vliegveld van Caracas gereed is, zal de „operationele stop" te Zanderij komen te vervallen, en zal Zanderij alleen nog als uitwijkhaven door de Pan American gebruikt worden. ● Er worden plannen uitgewerkt om het gebied van de Bigi Pan in Nickerie als recreatiecentrum in te richten. De Bigi Pan is een groot brakwater meer aan de kust. Het is een rijk visoord Een logeergebouw is er dezer dagen gereed gekomen. De omgeving is ook een goed jachtgebied, en er is goede zwemgelegenheid. ● In het algemeen zwembad Parima, dat reeds 6 maanden voor het publiek toegankelijk is, deed zich deze week het ongeval met dodelijke afloop voor. Een 12-jarige jongen, Humphrey Ommel, werd op een gegeven moment op de bodem van het 3.5 m. diepe en 50 m. lange bad opgemerkt. Eruit gehaald, bleek hij nog te leven, maar ondanks kunstmatige ademhaling en toediening van zuurstof stierf hij kort daarna. Geen der ongeveer 40 personen die zich in het bad bevonden hadden gemerkt dat hij in nood zou hebben verkeerd. ● De St. Paulus school organiseerde verleden week een unieke ouderavond. De ouders kwamen bij om drie deskundigen te horen spreken over opvoedkundige problemen. De lezingen werden gehouden door de kinderarts Dr. M Essed, de lerares mevr. M. Chin Pitti, en pater Berkhout. Deze R.K jongensmulo onder leiding der fraters van Tilburg besteedt meer dan normale aandacht aan de opvoeding der scholieren.

Hollandse Nieuwtjes

● Dezer dagen brengt Robert Schuman een bezoek aan Nederland Hem wordt, een ontvangst bereid door de Minister President, de minister van Buitenlandse Zaken, terwijl ook H. M. de Koningin de vroegere Franse minister zal ontvangen. ● Heel Meerssen moest er onlangs aan te pas komen toen een 35-jarige man op bevel van de burgemeester naar een inrichting van geesteszieken moest overgebracht worden. De betrokkene voelde er blijkbaar niet veel voor en verschanste zich in de woning van zijn Moeder. Het befaamde zachte lijntje hielp niet veel en ten langeleste werd de Maastrichtse brandweer te hulp geroepen om te manouvreren met vangnetten, aangezien de man naar beneden wilde springen, verdreven als hij werd door het traangas binnen in huis Intussen zal hij wel ter bestemde plaatse gearriveerd zijn. ● Prof de Quay ontving laatst bezoek van Indonesische zaakgelastigde. Het betrof een kennismaking van deze met de nieuwe premier en volgens insiders was de sfeer heel aangenaam. ● Breda schijnt biezondere inwoners te hebben. Nu kwam er weer een prijs helemaal uit Japan voor een jeugdige inwoonster dezer stad. Jeanne de Rooy (11 jaar) deed mee aan een tekenwedstrijd van de Japanse afdeling der UNESCO en sleepte daarmee een prijs in de wacht. ● De deelneming van Nederland aan de Olympische Spelen zal niet zo'n klein beetje kosten. Men denkt nodig te hebben voor de uitzending van de atleten, verzorgers, en officials ongeveer 350.000 gld. daarnaast zal men voor training en zo ongeveer 250.000 gld. uittrekken wat dan bij elkaar neerkomt op ongeveer 6 ton. Men is daarom aan de slag gegaan met de N.O.C. loterij die als hij slaagt alvast twee ton in de pot zal doen. De bodem is er dan al en de rest komt vanzelf, nou ja vanzelf.... ● Oud-schatskampioenen zijn niet misselijk en Jan Langedijk zag onlangs kans twee inbrekers op heterdaad te betrappen. Ze wilden een boerderij binnengaan en daar stak Jan een stokje voor. Nu stonden ze voor de officier van Justitie.

EMMASTAD

Pr/Voorlichtingspublikaties	Tel. 3266
Emmastadrubriek	
Vachtdiensten	
Shell Curaçao N. V	
Telegram Afdeling	
kantoor open 07.00 - 23.30	tel. 2307
L. G. Treling 23.30 - 07.00	tel. 0-43139
	b.g.g. „ 2400
Afdeling Personeel	
R. N. da Silva, Gosieweg 192	„ 0-43249
B.g.g. nadere inl.	„ 2400
Materialen Dienst	
J. A. Mensink	tel. 3270
C.S.M. Rederij Scheepsagentschappen	
V. Punt	„ 2580

Bioscoopprogramma Theater Asiento
Dinsdag 16 juni „Fury at Showdown" Toegang uitsluitend voor leden en introducees.

—x—

Boston. — De ontploffing van een bom heeft bij een halte van een luchtspoorweg in de Amerikaanse stad Boston de baan vernield waardoor zeker 38 mensen werden gewond, onder wie elf zwaar. Een deel van de baan stortte in het hart van de zakenwijk in. Kleine stukken vernielden ruiten van een passerende trein en van huizen in de omgeving.

—x—

Zelina. — In het Bosnische dorpje Zelina zijn onlangs bij een zware onweersbui vier boeren door de bliksem gedood en tien gewond.

Onlangs werd in het concertgebouw te Amsterdam het wereldcongres over de vruchtbaarheid en onvruchtbaarheid officieel geopend. Aan dit congres wordt door 800 artsen, biologen en dierenartsen uit geheel de wereld deelgenomen. Foto: Tijdens de opening van het congres v.l.n.r. Dr. Emundo Murray (Argentinie); Burg G. van Hall en Prof. Gerrero (Mexico).

Het besluit van de voorzitter van het hoofdstembureau voor verkiezing van de leden van de Eilandsraad van het eilandgebied Curaçao waarbij de heer PHILIP J. EVERTSZ benoemd werd verklaard tot lid van de Eilandsraad in plaats van de heer M. F. DA COSTA GOMEZ, die zijn benoeming als lid van de Eilandsraad niet heeft aangenomen, is ter inzage voor een ieder neergelegd ten kantore van het bevolkingsregister, Pietermaai 23.

Cura&ao, 13 juni 1959

Namens de voorzitter van het hoofdstembureau
Het hoofd van de afd. B.S., B. & V.
A. L. HOLLANDER.

Canadese socialisten ontevreden over nieuwe zeeweg van St. Laurence

Ottawa. — De leider van de Socialistische fractie in het Canadese Lagerhuis, Hazen Argue, heeft een volledig parlementair onderzoek geëist naar vermeende fouten bij de aanleg van de zeeweg van St. Laurence.

Hij verklaarde, dat er volgens inlichtingen die hij heeft ontvangen „aanzienlijke fouten" en tenminste een „bijna ongelooflijke vergissing" zijn gemaakt bij de bouw van de sluizen rondom Montreal. Inspecteurs hadden tijdens de bouw op deze fouten gewezen, doch er was niets aan gedaan, zei hij.

De minister van vervoer, George Hees, antwoordde hem dat er bij een omvangrijk bouwwerk als dat van de zeeweg altijd wel onderdelen zijn die niet direct ten volle bevredigen. De autoriteiten volgen de normale procedure en betalen de aannemers niet volledig voor alles naar wens is uitgevoerd, aldus de minister, die echter niet te kennen gaf of hij zou instemmen met een parlementaire enquette.

SPANJE ontmoeting met een andere werkelijkheid

Land van conflicten en harde tegenstellingen

(Van een bijzondere medewerker)

Wie in deze tijd naar Spanje reist zal er zich terdege rekenschap van moeten geven dat hij komt te staan tegenover een geheel andere werkelijkheid dan die, waarin hij zich sedert jaar en dag in zijn hoog-ontwikkeld vaderland kan koesteren. Bij het overschrijden van de Pyreneeën zal hij binnentreden in een land met een gans andere cultuur, waarin een geheel andere godsdienstige, economische en sociale mentaliteit heerst dan in het zijne en waarin het leven van vandaag de vrucht is van een volmaakt verschillende historische ontwikkeling, traditie en denkwijze. Hij zal spoedig leren dat hij zijn eigen, nijvere, Nederlandse normbesef moet verliezen om dit land te kunnen zien, te ondergaan, te begrijpen. Eerst dan kan hij het ware gelaat van Spanje ontdekken, dat zoveel verschilt van de fantasieloze en romantische verhalen die er in de loop der eeuwen over zijn geschreven, dat maar weinig trekken gemeen heeft met het reclameplaat-idee dat de goegemeente zich erover gevormd heeft.

In Spanje ontmoet men een andere werkelijkheid, waar de vaderlandse norm geen kracht meer heeft. Men ontmoet er een andere mens, die wellicht in zijn diepste wezen dezelfde dromen koestert als wij, maar leeft vanuit een andere gesteldheid, die veel meer betrekkelijk is dan de onze. Hij overschat het leven niet en houdt de dood voor een veel grotere realiteit. Hij is zich, gevoed door de hardste geschiedenis van enig Europees volk, veel meer bewust van de vergankelijkheid van dit ondermaanse leven, ook al zal hij elke minuut van de lieve dag benutten om het zo aangenaam mogelijk te maken en van elk van zijn handelingen verwacht hij dat zij een eeuwig stempel op de aardkost zullen drukken, ter herinnering aan zijn simpel en tragisch bestaan.

Spanje is in vele opzichten een groot land; groot in omvang, groot in historie, groot in cultuur en groot ook in de uitzonderingspositie die het sedert eeuwen in Europa inneemt.

In Europa heeft het Iberisch schiereiland een zeer specifieke positie ingenomen, die van ontmoetingspunt tussen Europa en Afrika. Vanuit het noorden rukten in de grijze oudheid Kelten, Romeinen, Sueven, Vandalen, Alanen en West Gothen het land binnen. Van overzee drongen Iberiërs, Carthagers, Berbers en Moren op en hielden eeuwenlang het schiereiland in hun macht. Uit de vermenging van al deze volken is de Spanjaard van vandaag ontstaan. Uit de botsing van al deze, in wezen zo geheel verschillende culturen ontstond het Spanje zoals het zich nu nog aan de bezoeker voordoet en groeide een eigen cultuur, die zichtbaar heeft voortgebouwd op de verworvenheden van de vroegere bezetters. Uit de vijftien eeuwen durende strijd tegen indringers, onderdrukkers en vreemde invloeden groeide tenslotte de zucht naar expansie, die culmineerde in het wereldrijk van Karel de Eerste, toen het merendeel van Europa en onafzienbare gebieden in Zuid Amerika onderworpen waren aan de Spaanse kroon.

Sedertdien is het bergafwaarts gegaan met Spanje. Het rijk buiten de landsgrenzen brokkelde af totdat er niets anders meer van over was dan de enkele armzalige protectoraten die Spanje nog in Noord-Afrika bezit. Het wereldrijk verdween geheel en het eens zo grote prestige van het Spaanse koningshuis schrompelde ineen tot de steriele tweespraak die thans het vaderlijke staatshoofd, generaal Franco omgeeft. De economische wereldmacht van het Spaanse goud verbleekte tot het voddige papier dat peseta heet en tot de zwakste munten ter wereld behoort, nog niet krachtig genoeg om zijn eigen devaluatie te bewerkstelligen. Het land zelf is in vier eeuwen vervallen tot een schamele schaduw van de oude glorie, tot een verarmd, verschraald gebied dat met leeuwenmoed echter poogt aansluiting te vinden bij de moderne ontwikkeling in de wereld. In het huidige maatschappelijke leven is weinig over van de grootheid van weleer. Waar vroeger welvarende landbouwstreken waren, zijn nu ontvolkte woestijnen, die door het huidige regiem met grote financiële offers opnieuw worden ontgonnen, bebost en bevolkt.

Maar de gloed van de roemruchte historie, van een veelbewogen leven, blinkt nog in de ogen van het Spaanse volk en ligt verankerd in ontelbare monumenten uit welhaast alle culturen die Europa heeft gekend. Men voelt de adem van de grootheid nog op de hoogvlakten van dit ongenaakbare, harde land, dat een hard volk heeft voortgebracht, een volk, waarin een even ongenaakbare, trotse ziel leeft met daarnaast een warm menselijk hart, dat simpele vreugden zoekt, dat, ondanks de verpaupering van het lichaam, genieten wil van het kortstondige leven, dat snel en hartstochtelijk kan slaan bij het rytme van de aan diezelfde hartslag ontsprongen rijke volksmuziek en bij het zien van oprechte en mannelijke moed of van even eerlijke vrouwelijke schoonheid. Het Spaanse hart juicht bij het zien van een kind omdat het zelf kinderlijk is, spontaan en dus gemakkelijk opvliegend, ongecompliceerd en daarom een eenvoudige prooi voor volksmenners en demagogen, onafhankelijk en dus snel geneigd tot anarchie, trots en dikwijls ongevoelig voor recht en samenstel van eigenschappen in het Spaanse volkskarakter valt de droeve historie van de laatste twee eeuwen te herleiden. Hierin ook valt voor elke kenner van Spanje een verklaring te vinden voor de huidige situatie, waarin het land zich bevindt. Want hoewel generaal Franco herhaalde malen heeft verklaard zichzelf niet te achten als de exponent van een overgangsfase tussen twee bestuursvormen, is hij dat wezenlijk wel. Dat ligt ook geheel in het karakter van zijn regiem én in dat van zijn eigen persoon besloten. Hij is en hij wordt geaccepteerd als de vertegenwoordiger van de binnenlandse rust, als de heroriëntatie van een land dat in de branding van twee eeuwen vol revoluties, aanslagen en volksbedrog zichzelf heeft verloren en onder dit bestuur een soort sanatoriumkuur doormaakt ter recrutering van zijn krachten.

De ontkenning van deze realiteit geeft aan het huidige bestuur geen uitzicht, omdat het met de persoon van Franco zal moeten uitsterven, omdat het te weinig positieve elementen in zich verenigt voor een verder leven. Het syndicalisme, door Franco gepredikt, is te beperkt om een, zoals de caudillo nu al twintig jaar vruchteloos hoopt, algemene volksbeweging te worden. Het politiek monopolie, door hem aan de Falange verleend, blijkt een web, waarin een werkelijk dynamische ontplooiing tenslotte gevangen raakt in het rag van eigenbelang en onverstand. Wat Spanje voornamelijk ontbreekt is de correctie van het zich vrij uitende gezond verstand op de starre politieke doctrine van een groep, het gesprek tussen volk en regering, de wisselwerking of de botsing der vrije mening, waaruit een maatschappij zich ontplooit.

Wie Spanje in deze tijd voor slechts korte tijd bezoekt, zal van dit alles weinig merken. Het zal hem nauwelijks opvallen dat hij in een „dictatuur" verzeild is geraakt. In de westelijke democratieën klinkt het woord „dictatuur" als een verwensing, is het synoniem met absolute onvrijheid, met gevaar voor het naar onafhankelijkheid strevende individu; doet het denken aan een maatschappij die door zware verduisteringsgordijnen aan de rest van de wereld is onttrokken, waarin de mensen leven als slaven in een kolenmijn anno 1820. Maar in Spanje schijnt de zon, is alles licht en zijn de steden vol kleuren. En de vazallen van de dictatoriale macht, de Guardia civil, lopen met goedmoedige gezichten en vreemdsoortige Napoleontische hoofddeksels door de straten. Zij luisteren geen gesprekken af en jagen de mensen niet met zweepslagen door de straten. Men merkt er niets van die zogenaamde dictatuur en men zal er op vele plaatsen aanmerkelijk minder politiedienaren zien dan in het eigen goede vaderland, waarin alleen maar de politieke partijen elkaar om de oren slaan.

Neen, aan de oppervlakte merkt men niets. Het leven is er uitermate genoeglijk, de mensen hebben geen haast, zij lijken uitgesproken zorgeloos. Komt men echter met diezelfde mensen in gesprek, dan ontmoet men een huiver om over politieke zaken te spreken, huiver die voortspruit uit de doem van een stelselmatig aangekweekte onwetendheid op het terrein van de politiek, uit een zorgvuldig opgebouwde a-politieke instelling onder brede lagen van het volk. Het Spaanse volk is nooit meer gevraagd zich met maatschappelijke structuren en stelsels bezig te houden, alleen met problemen van louter praktische aard waarover het zich via de syndicaten kan uitspreken.

Spanje is een arm land, uitgemergeld door de verkwisting van de hogere standen, door eeuwen van wanbestuur en ondeugdelijke administratie, door de indolentie van zijn bevolking en door de tientallen revoluties en burgeroorlogen die het land in de loop der eeuwen heeft gekend. Voor de toerist bepaalt die armoede in belangrijke mate het karakter van het land. Want de armoede heeft een gezicht, de armoede is getekend met scherpe contouren. In de ogen van de arme leeft hunkering, daarin wonen verlangens en glinstert wijsheid, die hij ontleent aan het feit dat hij in zijn slaap zijn oor luisterend op de naakte aarde drukt. De armoede kent meer oprechte blijdschap dan de rijkdom, omdat zijn persoonlijke vreugde het enige genot is, dat de arme wordt gegund. En dat is de reden, waarom Spanje zo'n uitermate vrolijk land is. Daarom kent Spanje naar het inzicht van elke bezorgde bedrijfseconoom veel te veel feesten, maar naar het oordeel van elke Spanjaard nog veel te weinig. Daarom ook zingt de Spanjaard bij het verdienen van zijn karig loon en daarom danst hij wanneer hij zijn loonzakje bij zich heeft. Daarom steekt hij vuurwerk af hetgeen hij kinderlijk mooi vindt; daarom zit hij graag in een café en speelt daar onschuldig kaart en domino en daarom vindt hij het prachtig als anderen spelen, liefst met hun leven, zoals bij het stierengevecht, of met een bal, zoals bij voetbal of fronton.

Het Spaanse volk is dan ook de grootste attractie van het land. Somerset Maugham heeft eens geschreven „in Spain it is men that are the poems, the pictures and the buildings...." En hij zegt verder: De Spanjaarden excelleren niet in kunst, zij excelleren in iets dat groter is dan kunst, als mens!

Het zijn daarom niet alleen de feesten, de zang en de dans die een zo grote aantrekkingskracht op de vreemdeling uitoefenen, maar het zijn de mensen, die de feesten vieren, hun liederen zingen en hun dansen beleven. In Spanje is het leven tot primaire proporties teruggebracht. Het is alles pur-sang en het is een ongekende ervaring een gehele dorps- of stadsgemeenschap opgenomen te zien in een feest. In Limburg is het de zotheid, die tijdens de carnaval de mensen verenigt tot een oer-feestelijke inspanning. In Spanje is het 't leven zelf dat constant uitnodigt tot feestelijkheid, de loutere vreugde om het bestaan, dat steeds maar weer verfraaid moet worden, dat steeds opwindender kan zijn. In wezen leeft op de achtergrond van al dit feestelijke gedruis de grote realiteit van de dood. En meen niet dat dit zo maar een steriele psychologische kreet is, want elke Spanjaard is zich daar zeer terdege van bewust. Daarom juist blijft de voor ontelbaar vele noorderlingen onbegrijpelijke hartstocht voor het stierengevecht in Spanje bestaan. Degene die openlijk de zo reële dood trotseert, is een held. Want een Spanjaard gaat niet naar zijn nationale stierengevecht om bloed te zien. Daar kan hij eigenlijk helemaal niet goed tegen. Maar hij bewondert en vereert moed, als de hoogste menselijke eigenschap.

Het is daarom fout om naar een stierengevecht te gaan in de veronderstelling er een soort circus te zien. Dan loopt de vreemdeling na het doden van de eerste stier met een schreeuw van afgrijzen al weg. Men moet er naar toe gaan om een ernstige gebeurtenis mee te maken, die door veel kleur en door de hartstocht waarmee dit alles wordt beleden, een ongeëvenaarde sfeer krijgt.

Velen beweren: „Je hebt Spanje niet gezien als je geen corrida hebt bijgewoond". Ook dat is een loze leuze, want je hoeft helemaal niet naar een stierengevecht om Spanje te zien. Bij een stierengevecht beleef je een van de fantastische aspecten van het Spaanse leven, die zich waarachtig ook wel elders openbaren, alleen hier een culminatiepunt vinden.

Ondanks zijn armoede weet de Spanjaard echter te leven. Hij is spaarzaam en dank zij die onverwachte eigenschap hebben velen zich tegenwoordig bromfietsen, motoren en scooters weten aan te schaffen. Vooral in de steden leveren deze een belangrijk aandeel aan de indruk van moderne welvaart die men daar krijgt.

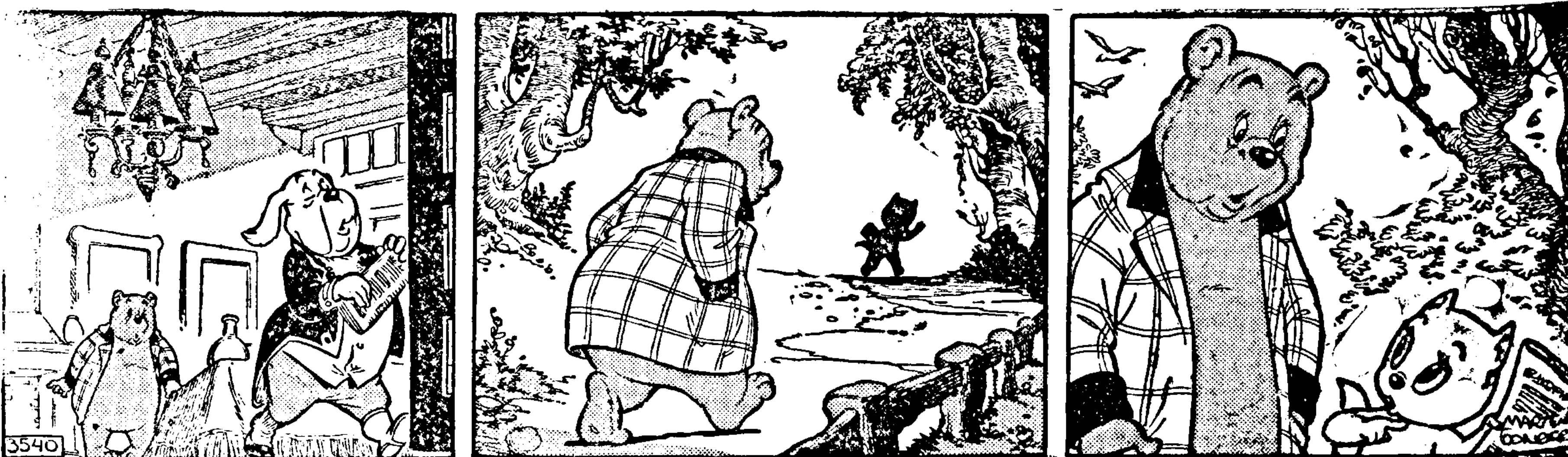
Het leven in een Spaanse stad is vol tegenstellingen. Men vindt er een kaleidoscoop van de maatschappelijke ontwikkeling van de laatste honderd jaar. Tegenover etalages vol televisietoestellen, radio's en moderne elektrische apparatuur staat aan het trottoir een gaslantaarn, die elke avond opnieuw door een ouderwetse lantaarnopsteker wordt aangestoken. Onder stokoude, antiquarische trams dendert een hypermoderne ondergrondse trein. Naast fonkelnieuwe limousines van de laatste jaren rijden zielige vehikeltjes die er al meer dan een halve eeuw trouwe dienst op hebben zitten of sukkelt een aftands ezelenwagentje over het asfalt. Tussen vrolijke mensen, die met honderd jaar sociale ontwikkeling of familie-welstand achter zich op de terrassen zitten, scharrelen bedelaars die nog een zuiver middeleeuwse levensstaat voeren, tot op hun gebeente verpauperd zijn en uit wier ogen de dood u aangluurt. Naast paleizen van warenhuizen staan kleine armetierige winkeltjes, waarin een oude eigenaar u bij het schijnsel van een olielampje helpt om onmiddellijk na uw vertrek zijn winst in een oude sok weg te stoppen. Naast uitbundige rijkdom vegeteert de stinkende armoede en dat alles tegen het decor van prachtige oude steden, van monumentale gebouwen, van relieksschrijnen van het glorieus verleden. En dit treft de rondreizende vreemdeling, al deze prachtige gebouwen nemen nog een normale functie in 't Spaanse leven in. Het zijn geen door suppoosten bewaakte steriele musea geworden, waar men slechts fluisterend in mag rondgaan. De gemeenschap trekt er nog het volle profijt van en niemand is daar verbaasd over, want het land bezit een zo grote hoeveelheid monumenten dat men er beslist niet overdreven zuinig mee hoeft te zijn.

Spanje is een land van conflicten, van bittere en harde tegenstellingen. En naarmate de reiziger meer van het land gaat zien, groeit ook in hem het conflict. Naast zijn liefde ontstaat een afkeer. Het volk en het land, waarvan hij leert houden, zullen op hetzelfde moment zijn haat oproepen. Maar is dat niet een grote realiteit. Leeft in de schaduw van de liefde niet altijd de haat en grenst aan de zelfkant van elke bewondering niet de afschuw. Zo kent het leven in Spanje geen grenzen, noch in het goede, noch in het kwade. Dit niet te overziene, dit ondoorgrondelijke te beleven is een herademing voor de vreemdeling die een ogenblik de afgebakende perken van zijn maatschappij wil ontvluchten.

Een tweetal Spaanse jonge vrouwen.

TOM POES EN DE KIEKVOGEL

3540 „Dit gaat te ver!" riep heer Bommel toornig uit. „Wat is dat voor een walgelijk artikel? Wat betekent het, dat de knecht de heer maakt?"

„Dat betekent, dat het mijn plicht is u op het ongepast van uw gedrag te wijzen, als U mij toestaat", verklaarde Joost. „Twee bekeuringen wegens onbeschaafd rijden! Foei! Laat het niet weer gebeuren, heer Olivier! Dat mag wel eens gezegd worden!"

Met deze woorden vouwde de bediende het tijdschrift dicht en schreed waardig het vertrek uit. Heer Ollie bleef bedremmeld achter.

„Ook dat nog", prevelde hij met bleke lippen. „Het is wel ver met mij gekomen! Op de weg sart men mij van de ene sloot in de andere en schrijft de politie mijn naam in alle bloknootjes. En thuis maakt de knecht de kachel met mij aan. Maar daar moet een einde aan komen....

Bedrukt verliet hij zijn woning en slofte de weg op.

„Dat moet uit zijn!" hernam hij. „Ik ga mij beklagen! Het optreden van commissaris Bas is schandelijk onrechtvaardig; het wordt tijd, dat de markies ontmaskerd wordt. Ik ga naar de burgemeester!"

Die laatste woorden werden opgevangen door Tom Poes, die hem juist tegemoet kwam.

„Wat gaat u bij de burgemeester doen?" vroeg die.

„Me beklagen!" riep heer Ollie uit. „De markies rijdt als een zot en ik krijg de bekeuring!"

„De markies is beroemd geworden", zei Tom Poes. „Hij staat in Hocus' Magazijn. Kijk maar".

„Houd dat snertblad bij je!" riep heer Bommel driftig. „Daar staat een heel schandelijk stukje van Joost in. Het is zó droevig, dat ik overweeg hem te ontslaan!"

„Hm", zei Tom Poes, „niet doen, heer Ollie. Joost is ook beroemd geworden!"

HET WEEKEND IN BEELD

Oranjestad — Zaterdag was het voor de Zusters van het hospitaal een feestdag. Zij vierden de naamdag van hun verheven Patroon, de H. Antonius van Padua. Des morgens was er in de kapel een gezongen H. Mis en verder was het in intieme kring een plezierige dag. Velen, onder wie Pastoor Burgemeester van de St. Franciscusparochie kwamen feliciteren. Des avonds was er Lof. Op de foto een groep van de 31 zusters van Asten, die op ons eiland zulk zegenrijk werk verrichten.

Oranjestad — Een opname tijdens de uitvoering genomen van het Kinderballet, onder de bekwame leiding van mej. Bakker. Zoals gemeld waren er twee zeer geslaagde voorstellingen het in Cultureel Centrum.

Oranjestad — Ten huize van de Britse Vice consul werd en druk bezochte receptie gehouden. Op de foto van links naar rechts, de vice consul, Gedeputeerde Henriquez, die namens de tijdelijke gezaghebber kwam, de eerste officier en commandant van de Marinierskazerne.

Reeds 42 doden door tropische regenbuien in HONGKONG

Honk Kong — Het aantal doden als gevolg van de tropische regenbuien van de laatste dagen te Hong Kong is gestegen tot 42.

Het aantal vermisten wordt thans geschat op 19. Vijftien personen zijn vandaag in het ziekenhuis opgenomen. Het aantal gewonden bedraagt 67. In het afgelopen etmaal deden zich te Hong Kong en omstreken 24 aardverschuivingen voor. Vier gebouwen moesten vandaag worden ontruimd, doordat de funderingen door aardverschuiving waren ondermijnd.

—x—

Hanau. — Een rechtbank in de Westduitse stad Hanau heeft de 47-jarige voormalige politieman Wilhelm Unkelbach tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld wegens het doodschieten van Joden in een Pools ghetto tijdens de oorlog.

* *

Warschau. — De Poolse Oostzeekust wordt geteisterd door Coloradokevers die grote schade toebrengen aan de aardappelplanten. Sedert maandag spoelen de schadelijke kevers onafgebroken bij duizenden op het strand van de Oostzee aan, vanwaar ze het land in trekken.

Nieuws van de Snelvlucht

Op 14 juni 1959 werd door de Vereniging van Postduivenhouders „De Snelvlucht" de zesde wedvlucht uit de tweede serie van acht gevlogen vanaf Bonaire. In concours waren '6 duiven van 10 liefhebbers. De hoogstgemiddelde snelheid, op deze wedvlucht behaald, bedroeg 1961.703 meter per minuut en de uitslag was als volgt:

Vis 1, 2, 5, 17;
Bouwhuis 3, 7, 13;
Zieck 4, 6, 12, 19;
Rodriguez 8, 11, 16, 20, 22;
Jolen 9, 15;
Van Lit 10, 18;
Willems 14, 21.

De stand is nu voor

Onaangewezen vogels:

1. Vis	2264	punten
2. Zieck	1743	„
3. Van Lit	1724	„
4. Rodriguez	1605	„
5. Jolen	1525	„
6. Bouwhuis	1421	„
7. Anemaet	1406	„
8. Schoop	1008	„
9. Willems	441	„
10. Barud	10	

Aangewezen vogels:

1. Vis	734	punten
2. Zieck	615	„
3. Anemaet	577	„
4. Rodriguez	500	„
5. Schoop	387	„
6. Bouwhuis	345	„
7. Jolen	290	„
8. Willems	289	„
9. Van Lit	284	„
10. Barud	11	

Dr. HEINRICH LUEBKE eenstemmig als Presidentskandidaat gekozen

Bonn — Dr Heinrich Luebke, minister van voedselvoorziening, landbouw en bosbouw, is gekozen tot kandidaat van de Christen-democraten voor de functie van president van de Duitse bondsrepubliek, aldus heeft een der „kiesmannen" van de partij na de bijeenkomst voor de kandidaatstelling meegedeeld.

Zestig leiders van de partij waren maandag in de kanselarij te Bonn voor de kandidaatstelling bijeengekomen. Dit was nodig geworden doordat bondskanselier Adenauer, die er aanvankelijk in toegestemd had kandidaat te staan, van zijn besluit was teruggekomen en besloten had bondskanselier te blijven. Adenauer had als voorzitter van de partij de bijeenkomst van heden belegd.

De plaatsvervangende voorzitter van de partij, Von Hassel, bevestigde op een persconferentie dat de aanwijzing van Luebke eenstemmig was geschied. Van de 64 kiesmannen waren er 57 aanwezig geweest.

Oranjestad — Druk en gezellig was het in het Strand hotel, ter gelegenheid van de receptie die daar gehouden voor Louise Feenstra en Arnold F. Israel, die in het huwelijksbootje stapten. Ver van hun familie, maar toch omringd met hartelijkheid door een schare van vrienden en vriendinnen werd het huwelijksbootje in zee geduwd. De heer Israel is bedrijfsleider van de firma Kan en mej. Feenstra was onderwijzeres. Bij de vele goede wensen voegt de Amigoe gaarne de hare.

DE RUZIE ONDER DE BOVENWINDERS II

Bestuur van PPA wendt zich tot min. Yrausquin

ANSLIJN zou positie van Lopez ondergraven hebben

Oranjestad. — Naar aanleiding van de publikaties rondom de kwestie Anslijn ontvingen wij gisteren bezoek van de heer L. A. Chance, nieuw gekozen lid van de Arubaanse Eilandsraad en president ad interim van het bestuur van de sektie der Bovenwinders van de P.P.A.

De heer Chance vertelde ons, dat het bestuur van de sektie de heer Anslijn wel degelijk als ontslagen beschouwt van zijn funktie van voorzitter en zelfs lid van de sektie. Dat besluit, aldus de heer Chance, werd met overweldigende meerderheid van stemmen genomen tijdens een vergadering op 5 juni, waarop meer dan 200 leden van de sektie aanwezig waren. Hij en zijn medebestuursleden, de heren D. Matthew en H. I. Lopez, werd bovendien door de vergadering gemachtigd kontakt op te nemen met de heer Yrausquin en hem een volledige uiteenzetting te geven van het gebeurde. Hiertoe hebben de bestuursleden nu een onderhoud met de heer Yrausquin aangevraagd.

Het bestuur acht het ontslag van de heer Anslijn volkomen rechtmatig. Het is waar, dat er mondeling gestemd was, maar dit is gewoonte in de sektie. Indien het huidige ontslag onwettig is, dan was ook de benoeming dat. Er is nl. nimmer formeel een bestuur gekozen. Er was destijds slechts een bestuursvoorstel en dat werd unaniem door de leden overgenomen. De bestuursfunkties werden daarna onderling verdeeld.

De heer Chance zeide ons te hopen, dat, indien de heer Anslijn zijn bewering handhaaft, dat hij niet wettig werd afgezet, hij zich tot de rechter zal wenden om een uitspraak.

Dat de heer Anslijn ongelijk zou hebben, zou voorts zondag jl. zijn gebleken, toen door het bestuur een algemene vergadering was uitgeschreven, welke gehouden zou worden in de B.I.A.-hall te San Nicolas. De heer Anslijn is toen naar de eigenaren van het gebouwd gegaan, betaalde de huur en hield het gebouw zondag gesloten. Toen er toch enkele bestuursleden binnenkwamen, haalde de heer Anslijn er de politie bij.

De heer Anslijn wordt er van beschuldigd een eigen aktie te hebben gevoerd en daardoor tijdens de verkiezingen een zo grote verwarring te hebben gesticht onder de Bovenwinders, dat er twee kandidaten werden gekozen, terwijl bij een normale kandidaten (één van elk der Bovenwindse Eilanden) gekozen hadden worden.

Dit alles zou zijn oorzaak vinden in het feit, omdat de heer Anslijn zich niet bij de democratische procedures van de Bovenwinders zou willen neerleggen en uitsluitend een politiek wil volgen, welke voor hem persoonlijk goed is.

De P.P.A. plaatst die leden op de kandidatenlijsten, welke door de Bovenwindse sektie zelf worden voorgedragen.

In 1954 stelde men Anslijn voor als eerste kandidaat voor de Statenverkiezingen en de heer Matthews als tweede. Daarbij werd afgesproken, dat in 1958 Matthews nummer 1 zou zijn en Anslijn nummer twee. Toen het zover was, weigerde de heer Anslijn zich echter aan deze afspraak te houden. Hij eiste opnieuw nummer 1 te zijn. Men gaf toen toe, op voorwaarde, dat Anslijn dan niet zou deelnemen als kandidaat aan de Eilandsraadverkiezingen. Toen deze nader kwamen, wilde Anslijn echter opnieuw eerste viool spelen. Toen dit absoluut onmogelijk bleek en de Bovenwinders geen verdere koncessies wilden doen, zou Anslijn .. ondergrondse aktie hebben gevoerd door middel van huisbezoek en pamfletten om verwarring te stichten. Hierin slaagde hij in zoverre, aldus Chance, dat de stemmen niet goed verdeeld werden en er maar twee kandidaten werden gekozen.

Bij de verkiezingen op de Bovenwinden stichtte hij eveneens verwarring en poogde hij ten koste van andere kandidaten familieleden naar voren te schuiven.

In de Staten zou de heer Anslijn de positie van het Bovenwindse lid (Lopes) voortdurend hebben ondermijnd en zichzelf steeds op de voorgrond hebben geschoven. Hij zou er op uit zijn geweest zich naar voren te dringen om eens het meerdere prestige te genieten en de kans or een ministerszetel te krijgen, door straks de zetel van de Bovenwinden in de Staten over te nemen.

Ook buiten de Staten zou Anslijn de naam en positie van Lopes voortdurend hebben ondermijnd.

In het algemeen zou het optreden van Anslijn gespeend zijn geweest van ieder democratisch begrip. Daarom zouden de Bovenwinders, die steeds zeer eensgezind zijn geweest en procentsgewijs meer P.P.A.-gezind dan enig andere bevolkingsgroep, nu voor goed willen afrekenen met Anslijn.

Het bestuur had de zaken liever binnenskamers behandeld, maar Anslijn wenste geen vergaderingen meer bijte wonen. Hierdoor werd men gedwongen de zaak openbaar te maken.

De volgende maand zal er opnieuw een algememene ledenvergadering van de sektie worden gehouden en zal ook een geheel nieuwe bestuursverkiezing plaats vinden, aldus de heer Chance.

Ook de heer Chance gaf ons de verzekering, dat de Bovenwinders de zaak als een interne kwestie willen zien. Hun aktie tegen Anslijn, die zich overigens wel in het vertrouwen wist te dringen van de partijleider Yrausquin, is dan ook niet gericht tegen de PPA, welke partij zij tot het uiterste wensen te steunen, aldus de heer Chance.

Groetenprogramma Voz di Aruba

Oranjestad — De groeten van de Arubaanse studenten komen dit keer uit Amersfoort en Nijmegen. Vanuit Amersfoort spreekt Brigida Laclé, en vanuit Het Interanat Titus Brandsma in Nijmegen, Reginald en Hubert Oduber. Dit programa is woensdagavond om 6.45 uur te beluisteren via Voz di Aruba, en een herhaling volgt a.s. zaterdag om 1.45 uur.

Aruba Jrs. legt beslag op 7 bekers

Oranjestad — Van het Juliana Knock Out tournooi gingen de bekers naar Plymouth, kampioen A klasse, Aruba Jrs. kampioen B. klasse, Estrella, kampioene dames, Junioren: Blue Stars (Aruba Jrs. I)

Bekers voor het clubkampioenschap:

A klasse Plymouth en Aruba Jrs.

B. klasse Aruba Jrs, en RCA.

Dames Aruba Jrs, en Estrella.

Junioren Aruba Jrs I (Blue Stars) en Aruba Jrs. In totaal legden de teams van Aruba Jrs. beslag op 7 bekers. Een fraaie prestatie.

VERSLAG VAN ST. MARTINUSSTICHTING

Pogingen om vierde PAVILJOEN van IMELDA - HOF te „bevolken" zullen volgend jaar hopelijk succes hebben

Oranjestad. — De Stichting is belast met de voogdij over 51 kinderen (in 1957 bedroeg dit 46) waarvan er 41 in Imeldahof verblijven en 10 buiten Imeldahof.

Van deze 10 kinderen verblijven er 3 in het ouderlijk huis; 4 in een betrekking voor dag en nacht en 1 is terug in het pleeggezin waar het voor de opname reeds verbleef, 1 is bij familie, en 1 is werkzaam als leerling verpleegster.

In de loop van het jaar werd de Stichting in 5 gevallen benoemd tot voogdes.

Een kind werd n Imeldahof opgenomen, terwijl de vier andere kinderen reeds in Imeldahof verbleven.

De leden der Stichting hebben zich beijverd kinderen geplaatst te krijgen in het reeds een jaar ter beschikking staande vierde paviljoen.

Volgend jaar hopen ze de open plaatsen met de medewerking van het B.C. te kunnen benutten.

Over verschillende meisjes die Imeldahof verlieten bestaat reden tot tevredenheid. De Eerwaarde Zusters proberen het contact zo goed mogelijk te bewaren.

In een enkel geval is het resultaat minder bevredigend, en begint zich steeds weer de noodzakelijkheid van gezinsvoogden te openbaren.

Controlebezoeken werden door verschillende leden der Stichting uitgevoerd, maar ook hierbij wordt elk jaar meer het gemis aan een sociaal werkster gevoeld.

Al het noodzakelijke werk kan niet meer door de leden van de Stichting verricht worden; daar het werk zich telkenjare uitbreidt.

De leden van de Stichting kwamen 7 keer in vergadering bijeen om de belangen van de kinderen te bespreken. Deze vergaderingen werden goed bezocht.

Bij de in de loop van het jaar gehouden bestuursverkiezing stelden alle leden zich herkiesbaar, zodat het bestuur ongewijzigd bleef.

In 1958 was het Bestuur dan ook als volgt samengesteld:

Voorzitter: Zeereerw. Pastoor Voorzitter: Zeereerw. Pastoor Anink;

Vice-voorzitter: de Heer A. A. Heiweiller;

Secretaresse: Eerw. Zr. M. Theresia;

Penningmeester: de Heer Th. Arends;

Eerw. Frère Arnulfus;

Commissaris: de Heer F. D. Figaroa; de Heer C. Maduro.

Twee keer werd door de Voogdijraad verzocht advies uit te brengen over mogelijke terugplaatsing van kinderen in het ouderlijk huis.

Herstel in de ouderlijke macht vond niet plaats. Pogingen hiertoe leidden door steeds voorkomende moeilijkheden nog niet tot resultaat.

Driemaal ontving de Stichting een oproep van het Gerecht in Eerste Aanleg om gehoord te worden bij processen van ontheffing en/of ontzetting uit de ouderlijke macht.

Getracht wordt het contact tussen ouders en kinderen zoveel mogelijk te bevorderen.

Ter bevordering van dit contact tussen de kinderen die in Imeldahof verblijven en hun ouders verleende de Stichting haar toestemming tot het doorbrengen van een deel van de augustus-vacantie in het ouderlijk huis, bij familie of in een pleeggezin.

De donateurs toonden hun belangstelling daadwerkelijk door hun jaarlijkse bijdrage, ook de Lago schonk weer een ruime gift.

Voor deze medewerking hier nog onze hartelijke dank.

BURGERLIJKE STAND

Oranjestad — Op 7 juni werd geboren: Calvert Robert, zoon van de heer en mevrouw V.M. Cilié-Pauletta. W.P.H. 15. Op 8 juni Dwight Randolph Primitivo, zoon van de heer en mevrouw S.P. de Kort-Thijsen. Savaneta 786A. Op 9 juni Mayra Lourdes Maria, dochter van de heer en mevrouw R.A. Frans-Nicolaas. W.R.H. 35 A. Op 9 juni Franklin Robert, zoon van de heer en mevrouw R.F. Rasmijn-Tromp. Bernhardstraat 90. Op 10 juni Mercedes Diana, dochter van de heer en mevrouw J.F. Dinzey-Wilson W.K. 14. Op 10 juni Erwin Melvis, zoon van de heer en mevrouw I. Maduro-Dirksz. Boliviastraat 33. Op 13 juni Marcelinus Jozef, zoon van de heer en mevrouw T.I. Meyering-Weel. N.C.C. 143. Op 13 juni Margaritha Antonia, dochter van de heer en mevrouw J.A. Martes-Alcantara. Klipstraat 12. Op 14 juni Rignaldo Basilio, zoon van de heer en mevrouw R.M. Luciana-Maduro. R.C. 10 A.

Huwelijken: Op 12 juni werd het huwelijk voltrokken tussen: Arnold Frederik Israel en Louise Feenstra. Koenoekoe Abao 20 A.

Op 13 juni tussen: Gleb John Aulow en Hendrika Koster. Huntingtonshire. England.

Op 13 juni overleed: Richard Giel. Warawara 34.

TWEE RAADSVERGADERINGEN OP KOMST

Zal P. P. A. samengaan met de U.N.A.?

Oranjestad — Nog voor het einde van de maand moet een eilandsraadvergadering gehouden worden, waarin de oude raad de geloofsbrieven moet onderzoeken van de nieuw gekozen leden. Daarna moet de nieuwe raad voor of op 1 juli bijeen komen om een bestuurscollege te kiezen.

Volgens de regelen der kunst **heeft** het oude bestuurscollege vanaf 1 juli geen enkele bevoegdheid meer.

Hoe het nieuwe bestuurscollege er uit zal zien is nog niet te voorspellen. Er is nog geen officiele fraktievergadering geweest van de PPA. Wel is het bekend dat er bij verschillende leden van de fraktie verlangens leven om een gedeputeerde zetel te bezetten.

In de oude raad was de Curacaose sektie vertegenwoordigd door een gedeputeerde. Het ligt voor de hand dat de sektie der Bovenwinders, welke veel groter is, in ieder geval een balletje zal opgooien over een gedeputeerde zetel.

Voorts hoort men op straat hardnekkig het gerucht (dat overigens niet officieel bevestigd wordt) dat de PPA leiding wel iets zou voelen voor een samengaan met de UNA.

In zekere PPA kringen hoort men evenwel ook de mening, dat er heel weinig verandering zal komen in het nieuwe bestuurscollege.

Afwachten is de boodschap.

Honorair Consul van Denemarken in Suriname

Den Haag. — Bij Koninklijk Besluit is J. F. de Vries erkend en toegelaten op de voet van Nederlander, als honorair consul van Denemarken in Suriname, met als standplaats Paramaribo.

Surinaamse Tafeltenniskampioen naar ARUBA

Oranjestad — Het is voor de Arubaanse tafeltennissers zeer verheugend, dat zo kort na de demonstratie van Bergmann en Fudji wederom een kampioen op ons eiland zal komen spelen. Weliswaar is G. Markiet natuurlijk niet van een klasse als Bergmann, maar hij is ongetwijfeld sterker dan onze eigen spelers.

De heer G. Markiet, tafeltenniskampioen 1959 van Suriname vertoeft momenteel op Curacao. De A.T.T.A. heeft hem uitgenodigd op Aruba enkele wedstrijden te komen spelen en deze sterke speler zal hier in het a.s. weekeinde te bewonderen zijn. Op Curacao heeft hij reeds alle bekende en sterke spelers verslagen, zoals Davelaar, Bakhuis en Coffie.

Zaterdagavond 20 juni zal de heer Markiet kunnen tonen of hij inderdaad ook sterker is dan b.v. een Jolan Jacobs, Mario Croes Jr., Byron William en Mario Bergen. *In de Club Suriname zullen dan vanaf 8 uur door hem tegen de beste Arubaanse spelers enige wedstrijden gespeeld worden.*

Zondagmiddag 21 juni volgen dan het Jeugdcentrum Dakota nog enige wedstrijden na afloop van de eindwedstrijden om het A.S.U.-kampioenschap.

De wedstrijden in het kader van de *5e A.S.U.-Olympiade* vinden gestadig voortgang. Bij de *Junioren* zijn de laatste 4 spelers al bekend. Het zijn Andrecito Bikker die in de halve finale op zondagmiddag 21 juni in de Dakotaclub H. Maxwell zal ontmoeten. In de andere halve finale komen Pedro Croes en Roy Gibbs tegen elkaar uit. Deze vier spelers zijn practisch aan elkaar gewaagd, zodat hier spannende en fraaie wedstrijden te verwachten zijn.

Bij de *Senioren* worden dinsdagavond de tweede en derde ronde verspeeld in de Don Boscoclub te St. Nicolaas.

Nienwe waterrekeningen

Oranjestad — Het verlaagde tarief voor water zal voor de verbruikers voor de eerste maal gelden voor verbruikt water over de periode van 15 mei tot 1 juni 1959. Dat zullen dus de rekeningen zijn, welke in de maand juli worden verzonden.

AGENDA ARUBA

Kantoor Amigoe. Toricellistraat 16. Tel: 1233. Dinsdag 16 juni 1959. „FULL OF LIFE". Judy Holliday, Richard Conte. 18 jaar.

„ASESINOS S.A." (Spaans) Resortes, Kitty de Hoyos. Alle leeftijden.

„ALONG CAME JONES". Gary Cooper, Loretta Young. 14 jaar. „BADMAN'S COUNTRY". George Montgomery, Neville Brand, Buster Crabbe. Alle leeftijden.

'WOMAN IN A DRESSING GOWN' Yvonne Mitchell, Sylvia Syms. 18 jaar.

Oranjestad — Botica del Pueblo. Tel. 1253.

San Nicolas: — Botica San Lucas. Tel. 5006.

GESLAAGD

Oranjestad — Het regent dezer dagen feestberichten uit Holland. Nu weer was het de familie Coffie uit de Costa Ricastraat 6, die bericht ontving dat hun zoon Karel Bernardus aan een Bisschoppelijke kweekschool te Roermond slaagde voor het examen voor de akte van bekwaamheid als onderwijzer. Wel gefeliciteerd.

Don Drysdale en de Dodgers verslaan Milwaukee met 4 - 0

Hoyt Wilhelm verliest zijn eerste wedstrijd na negen overwinningen

DON DRYSDALE, pitchte gisteravond een „four-hitter", had twaalf „strike-outs" en won met 4—0 van de Milwaukee Braves.

National League.

De Los Angeles Dodgers wisten gisteren, dank zij het prachtige pitchen van Don Drysdale, de Milwaukee Braves met 4—0 te verslaan. Don Drysdale, die een „life-time record" van 9 gewonnen en drie verloren wedstrijden heeft tegen Milwaukee, boekte gisteravond in het Colliseum zijn zesde overwinning tegen vijf nederlagen voor dit seizoen. Drysdale stond de Braves slechts vier hits toe en boekte twaalf „strike-outs". Zo wist hij Wes Covington driemaal en Hank Aaron tweemaal met „strike-outs" terug te sturen naar de „dugout". Tot en met de eerste helft van de zevende inning gaven noch Drysdale noch de verliezer Bob Buhl (6-4) elkaar iets toe en was de stand nog steeds 0—0. Doch in de tweede helft van de zevende inning scoorden de Dodgers viermaal. Nadat eerst Junior Gilliam de eerste run had ingebat door een „double", zorgde Wally Moon door een drie-run homerun voor een 4—0 stand.

De stand in de National League is thans als volgt:

Milwaukee	34	25	-
San Francisco	34	27	1
Pittsburgh	32	29	3
Los Angeles	32	30	3½
Chicago	31	29	3½
Cincinnati	28	32	6½
St. Louis	25	33	8½
Philadelphia	23	34	10

Er waren gisteren geen andere wedstrijden in de National League.

American League:

De Detroit Tigers brachten Hoyt Wilhem (9—1) zijn eerste nederlaag toe. De Tigers, die zich onder Jimmy Dykes van de achtste plaats naar de derde plaats van de American League wisten op te werken, wonnen met 6—4. De winnende pitcher was Ray Narleski (4—6).

Gary Bell (6—5) stond de Boston Red Sox slechts drie hits toe, waardoor de Cleveland Indians een 5—1 zege konden boeken.

De Washington Senators bleven met 8—5 de meerdere over de Kansas City Athletics. Ofschoon de Athletics twaalf hits sloegen, begingen zij twee kostbare errors.

De Yankees en de White Sox hadden een rustdag.

De stand in de American League is thans:

Chicago	33	25	-
Cleveland	32	24	-
Detroit	32	27	1½
Baltimore	30	29	3½
New York	27	29	5
Kansas City	26	29	5½
Boston	25	33	8
Washington	25	34	8½

Wedstrijden van vandaag in de National League:

Pittsburgh in Chicago 's middags Bob Friend (2—8) tegen Dave Hillman (3—4).

Milwaukee in Los Angeles 's-avonds Lew Burdette (9—5) tegen Johnny Podres (7—2).

Cincinnati in San Francisco 's avonds Bob Purkey (6—7) tegen Johnny Antonelli (9—3).

Philadelphia in St. Louis doubleheader Ruben Gomez (1—3) en Jim Owens (4—3) tegen Vinegar Bend Mizell (7—3) en Ernie Broglio (0-5).

Wedstrijden van vandaag in de American League:

Chicago in New York 's avonds) Billy Pierce (7—6) tegen Art Ditmar(4—4).

Cleveland in Boston 's avonds Cal McLish (5—3) tegen Theodore Wills (2—1).

Detroit in Baltimore 's avonds Jim Bunning (6—5) tegen Milton Pappas (5—3).

Kansas City in Washington Ned Garver (5—4) tegen Camilio Pascual (4—6).

RAYMOND KOPA gaat weer in REIMS spelen

Angers. — Raymond Kopa, een van de Franse topvoetballers, die reeds enige jaren uitkomt voor de Spaanse klub Real Madrid, keert terug naar zijn oude klub Reims.

Hij maakte bekend, dat hij een kontrakt voor vijf jaar — een ongewoon lange periode — had getekend. Het zal echter pas bij het begin van het seizoen 1960—'61 van kracht worden, omdat hij tot die tijd kontraktueel aan Real is verbonden

Protest tegen aanwezigheid van Commissie van Vier in HONDURAS

Tegucigalpa — De vereniging van studenten te Tegucigalpa (Honduras) heeft alle inwoners uitgenodigd tegen de aanwezigheid van de commissie van de organisatie van Amerikaanse staten in Tegucigalpa te protesteren.

De commissie wordt vanmiddag verwacht en in verband daarmee zijn protestbetogingen in de hoofdstad georganiseerd. De commissie brengt een bezoek aan Midden-Amerika op verzoek van Nicaragua om een onderzoek in te stellen naar eventuele inmenging door buitenlandse regeringen in binnenlandse zaken van Nicaragua. De commissie begeeft zich dinsdag naar Managua en woensdag naar San Jose (Costa Rica).

Moeilijkheden in JEMEN schijnen van geringe aard te zijn

Veroordeling van imperialistische geruchten

Beiroet — Volgens inlichtingen uit Aden zouden zich in Jemen opnieuw moeilijkheden voordoen. Het leger, waarvan de leiding kortgeleden door de prins-regent, Emir El Dadr, is gereorganiseerd, zou zich te Taez, de hoofdstad van Jemen, en te Hodeida, een havenstad aan de Rode Zee, van de macht hebben meester gemaakt.

De prins-regent bevindt zich reeds geruime tijd te Sanaa, in het noorden van het land, waar hij zich naartoe begaf in verband met een oproer door het plaatselijke garnizoen tegen de gouverneur, Kadi Yehia El Emari. Laatstgenoemde werd gearresteerd op last van Emir Badr en moet terecht staan. Tegelijkertijd ontsloeg de regent verschillende militaire leiders en kondigde ingrijpende hervormingen in het bestuur, de veiligheidstroepen en de politie. In de afgelopen dagen verzocht en kreeg de Emir politieversterkingen en militaire instructeurs van de Verenigde Arabische Republiek.

Radio-Cairo meldde vandaag, dat Emir Badr gisteren militaire en stamleiders ontving, die hem hun gevoelens van trouw aan koning Ahmed vertolkten. Tezelfdertijd, aldus de radio, veroordeelden de Jemenietische leiders „de imperialistische geruchten, die in het buitenland de ronde doen over de binnenlandse toestand in Jemen".

Aan het slot van de audientie hekelde Emir Badr „de afleidingsmanoeuvres van het imperialisme in Jemen" en hij verklaarde niet te zullen aarzelen „om het ijzeren hand elke poging om de openbare orde te verstoren te onderdrukken".

A.F.P. tekent hierbij aan, dat bovenstaand bericht van Radio-Cairo kennelijk beoogt de berichten uit het Midden-oosten over nieuwe moeilijkheden in Jemen tegen te spreken.

De geruchten over een staatsgreep in Jemen schijnen volgens welingelichte Londense kringen zeer overdreven te zijn. Volgens inlichtingen, die door het Foreign Office zijn ontvangen, hebben zich in de afgelopen dagen in Jemen enkele minder ernstige moeilijkheden van zuiver plaatselijke betekenis voorgedaan, doch deze zouden niet van politieke invloed zijn. De onrust, die is gesignaleerd, schijnt bovendien niet van politieke oorsprong te zijn, maar uitsluitend het gevolg te zijn geweest van persoonlijke rivaliteit.

De Jemenietische legatie te Londen kon over de toestand in Jemen niets mededelen.

Volgens het Arabische nieuwsagentschap zou het Jemenitische leger maandag de controle over de voornaamste haven van Jemen, Hodeida, in de handen hebben genomen nadat het vrijdag jl. Taiz, waar de regering zetelt, in zijn macht had gekregen.

De Imam van Jemen, Ahmad, is op het ogenblik voor een medische behandeling in Italie en de kroonprins is regent.

—x—

Washington. — De Amerikaanse minister van posterijen, Summerfield, heeft onlangs verklaard dat „Lady Hatterley's love" van D. H. Lawrenie, dat uit 1928 stamt, „obsceen" is en niet via de Amerikaanse posterijen kan worden verzonden. Het boek is onlangs in New York herdrukt.

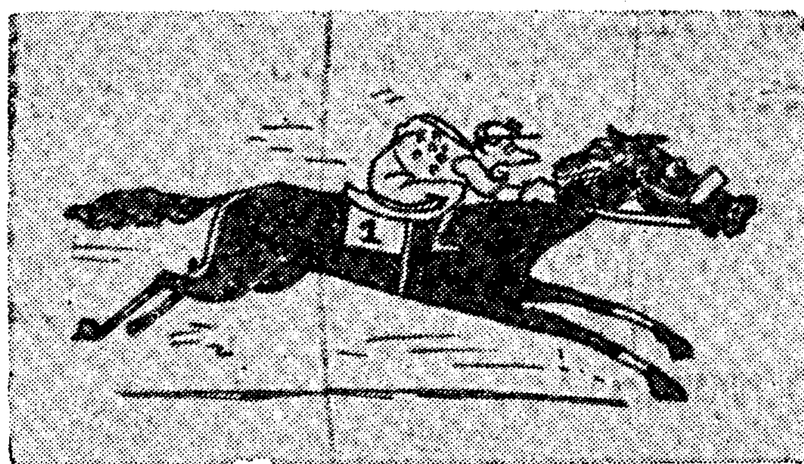
Bij de graafwerkzaamheden voor de nieuwe rijksweg van Rotterdam naar Hoek van Holland is bij Schiedam, vlak bij de verhoogde spoorbaan naar Delft, het Fundament van een Fries-Bataafse boerderij uit het jaar 200 blootgelegd. Foto: Een oudheidkundige verricht metingen bij de met linten afgezette omtrekken van de palen waarop het huis was gebouwd.

Op de Bosbaan te Amsterdam werden nationale roeiwedstrijden gehouden, georganiseerd door de Amsterdamse Roeibond. Finale lichte acht. Eerste werd Nereus, tweede Seadi en derde Laga en vierde de Proteus

VENEZOLAANSE CINCO Y SEIS

„BATACAZOS" vierden zondag j.l. weer hoogtij

Slechts TWEE cuadros met de zes winnende paarden

De eerste favorieten, of beter gezegd de „fijas" van het cinco-y-seis-spel van zondag jl. hebben de cinco-y-seis-enthousiasten, die een gokje op hen waagden, voor de zoveelste maal in de steek gelaten. Jockey Carlos Cruz, die twee van deze „fijas" (Solariego en Rey Mago) en een tweede favoriet (Negrito Lindo) bereed, heeft door zijn falen, menig cuadro naar de prullemand doen verhuizen. Er werden geen cuadros meer met de zes winnende paarden gevonden, dus het total blijft twee cuadros. Bij de cuadros met vijf paarden werden er 13 bij gevonden, dus het totaal is thans: 96 formulieren met vijf paarden. Het bedrag, dat voor deze formulieren uitbetaald zal worden, is 5891,10 bolivars. Het totale bedrag was 2.524.761 bolivars. In het totaal werden er 278.635 formulieren verkocht.

Primera válida (1400 meter)

Het paard Solariego, de grote favoriet van deze eerste wedstrijd, die twee weken terug met „Mano de Tigre" Bustamante op zo'n formidabele wijze de „meta" kruiste, had zondag geen schijn van kans bij het paard van preparador Millard Ziadi, namelijk: **MANISA** Deze „yegua valiente" had in het geheel geen moeilijkheden met zijn overige mededingers. Op de 800 meter veroverde zij de kop van Calon en op haar eentje versloeg zij met 5 paarden lengte verschil haar tegenstanders. Tweede werd Solariego; derde en vierde waren Calon en Errante.

Segunda válida (1600 meter)

Leerling-jockey Hernan Rengifo heeft in deze tweede race getoond, dat men hem niet voor niets momenteel de „kleine Bustamante" noemt. Deze 16-jarige berijder zag kans de veteraan **MACHANGO**, die in geen acht maanden een race won, met veel élan over de eindstreep te jagen. Nadat Neto en Predicante bijna de gehele wedstrijd voor stonden, overklaste de zoon van Afghan hen aan de eindspurt. K.T. Dra werd tweede; derde en vierde waren Neto en Armonico.

Tercera válida (1800 meter)

Dat een paard een wispelturig wezen is, bewees deze derde wedstrijd overduidelijk. Het paard Rey Mago (de „fija", dat velen misleid heeft) en dat enige maanden geleden met Gustavo Avila het trajekt van 1800 meter in 115 sekonden bereed, en tevens het rekord van „criollos" brak, had zondag geen schijn van kans bij het paard **PLATINO** met jockey Ignacio Ferrer. Deze draver zag kans van de start af de kop te veroveren en deze te behouden tot aan de eindstreep. Wel kwam Rey Mago aan de eindspurt heel hard aanzetten, maar een sekonde te laat, omdat Platino zich de zege al verzekerd had. Deze race, die speciaal om de „Copa de Manuel Azpurua Alcantara" gereden werd en een trofee en 25.000 bolivars als inzet had, werd, zoals al vermeld, met alle franjes door Platino gewonnen. Rey Mago bezette de tweede plaats. Als derde en vierde gingen Brazen en Mi Trio over de eindstreep.

Cuarta válida (1800 meter)

De spannendste en mooiste wedstrijd vond in deze vierde race plaats. Het paard **NUPCIAL** met jockey Cecilio Garcia, dat voor twee maanden lang niet heeft medegedaan aan de races, heeft zijn kunnen getoond om 2 meter voor de eindstreep het paard Briseo de loef af te steken. Met een snelheid gelijk een wervelwind, schoot Nupcial bovengenoemd paard voorbij. Nr 3 werd Macuto en 4e was Tonigland.

Quinta válida (1800 meter)

Preparador Vecchio boekte zijn tweede overwinning (1e Nupcial), toen jockey Ortaz **TRUENO SORDO** als eerste over de eindstreep joeg. Aan het begin van deze race was het de eerste favoriet Policeman, die de koploper was. Het verloor echter terrein aan de „recta final", toen jockey Walter Carrion te veel van hem vergde. Trueno Sordo ondervond geen moeilijkheden om hem te overklassen en zo met de zege te gaan strijken. De tweede plaats bezette Policeman, derde en vierde waren Maquillero en Embrujado II.

Sexta válida (1200 meter)

Deze laatste race werd gewonnen door de snel dravende **JARANERO** met jockey Dartagnan Bolivar. Het paard Clavel, dat al de overwinning in zicht zag, moest met lede ogen toezien, hoe aan de „homestretch" de zoon van Brazza, die zijn debuut in de 7e serie maakte, hem de zege ontnam. Tweede werd dan Clavel; derde was Ojo por Ojo en de „marcador" was Impagable.

Regeringspartij behaalt grote overwinning in Frans Congo

Brazzaville — De regeringspartij in Frans-Kongo, de Democratische Unie voor de verdediging van Afrikaanse belangen, heeft bij de verkiezingen van zondag voor een nieuwe wetgevende vergadering een overweldigende meerderheid behaald. Zij won 49 zetels tegen de oppositie, de Afrikaanse Socialistische Beweging, 12.

Het tellen der stemmen is nog niet voltooid maar volgens de eerste resultaten heeft een groot percentage van de bevolking gestemd. Het Zuiden stemde overwegend voor de regeringspartij onder leiding van Opangault.

Opangault leidde de campagne van zijn partij vanuit zijn gevangeniscel waar hij wacht op zijn berechting. Hij wordt beschuldigd van medeplichtigheid aan het aansporen tot ongeregeldheden in de omgeving van Brazzaville in februari waarbij meer dan honderd mensen werden gedood.

De verkiezingen waren de eerste sedert de Republiek Kongo autonoom lid van de Franse gemeenschap werd.

Chroesjtsjef

Russische premier in LETLAND:

Het westen laat machtspolitiek niet varen

Bezorgdheid voor betrekkingen tussen Rusland en Finland

Moskou. — Premier Chroesjtsjef — de hoofdstad van Letland — die heeft op een bijeenkomst te Riga werd bijgewoond door cirka 100.000 mensen, verklaard, dat hij het betreurt, dat het Westen de jongste Russische voorstellen onaanvaardbaar acht en de bezetting van West-Berlijn wil handhaven. „Blijkbaar willen de V.S. en de andere Westelijke mogendheden hun politiek, die gebaseerd is op machtspositie, voortzetten. Deze politiek is uitgedacht door Dulles, die echter tegen het einde van zijn leven begon in te zien, dat deze politiek onlogisch is", aldus Chroesjtsjef.

De Russische premier, die naar Riga was gereisd in gezelschap van de Oostduitse afvaardiging, stelde in zijn rede voor Skandinavië en het Oostzeegebied tot een kern- en raketwapenvrije zone te maken.

„Ik hoop", zo vervolgde Chroesjtsjef, „dat men in Noorwegen en Denemarken begrijpt wat ik bedoel als ik zeg, dat deze landen in het Atlantisch blok zijn gesleept als gevolg van een misverstand. Om het maar eens ronduit te zeggen, welke band kan er bestaan tussen deze landen en de NAVO, waar de gang van zaken en het tempo steeds meer bepaald worden door de Westduitse militairisten, die deze landen in het verleden onder hun laarzen hebben vertrapt."

De man, die op het ogenblik achter deze Westelijke machtspolitiek staat is bondskanselier Adenauer, aldus Chroesjtsjef. Maar Adenauer doet met zijn pogingen om bondskanselier te blijven, zichzelf de das om. Hij tracht zelfs niet te verbergen, dat hij als bondskanselier voornemens is de vlammen van de koude oorlog aan te wakkeren.

Het gaat er echter niet om welke funktie Adenauer bekleedt, maar wie er achter hem staan. Adenauer wordt gesteund door mannen, die met hem blijven vasthouden aan de „failliete" machtsposities, aldus Chroesjtsjef.

Over de betrekkingen tussen de Sovjet-Unie en Finland merkte de Russische premier op, dat deze goed zijn, hoewel er in Finland nog steeds bepaalde groeperingen rondom Tanner — de voorzitter van de Finse sociaal-democratische partij — zijn, die de Finse politiek in een andere richting willen drijven. „Als wij over deze dingen praten, proberen sommige mensen ons te beschuldigen van inmenging in Finlands binnenlandse aangelegenheden", aldus Chroesjtsjef.

„Maar it is geen inmenging. Het is slechts de uitdrukking van onze bezorgdheid voor de hechtheid en oprechtheid van de betrekkingen tussen beide landen. Wij zijn er echter van overtuigd, dat het Finse volk, ondanks de pogingen van Tanner en zijn volgelingen, begrip heeft voor de noodzaak om in vrede te leven met het Russische volk."

De Russische premier stelde in dit verband Finland ten voorbeeld aan de Skandinavische landen. „Wij moeten omstandigheden scheppen, die de agressieve machten zoveel mogelijk isoleren", aldus Chroesjtsjef.

—x—

Moskou. — De Russische matroos die ruim een maand geleden na een ongeluk aan boord van een Russisch visserschip bij de Aleoeten naar het Amerikaanse hospitaal te Anchorage werd overgebracht, is geheel hersteld naar de Sovjet-Unie teruggekeerd. Het officiële Sovjet-persbureau Tass verklaarde dat „het leven van deze matroos kon worden gered dank zij de bijzondere aandacht die de Amerikaanse autoriteiten en artsen aan zijn geval hebben besteed.

Curacaosche Tafeltennisbond gaat tienkampen verspelen

Willemstad. — Naar wij vernemen zal op donderdag 18 en vrijdag 19 juni a.s. begonnen worden met het verspelen van de jaarlijkse tienkampen van de C.T.T.B.

Zoals altijd is het ook nu weer „ladies first". Het zullen de dames uit de eerste en tweede klas zijn die het spits zullen afbijten. Alleen zijn het geen tien dames, noch in de eerste, noch in de tweede klas die achter de groene tafel zullen aantreden, daar er niet voldoende dames zijn die aan de gestelde eisen voldoen. De uitgenodigde dames met de beste percentages tijdens de afgelopen competitie zijn:

1e klas:

Mevr. Holster (C.P.N.) 92%;
Mevr. L. Salas (C.S.C.) 89%;
Mevr. Harteloh (Asiento) 83%;
Mevr. de Vreese (C.H.C.) 67%;
Mevr. I. Moreno (C.S.C.) 67%;
Mevr. Z. Smit (C.S.C.) 50%.

Bij de tweede klas dames zullen spelen:

Mevr. Konijn (P.O.C.) 83%;
Mevr. Bielderman (Asiento) 80%;
Mevr. Huijskes (Asiento) 80%;
Mej. C. Maharay (Los Mill.) 67%;
Mej. M. Maharay (Los Mill.) 60%;
Mevr. Herwig (Asiento) 61%;
Mej. Groenendaal (P.O.C.) 53%;
Mevr. Bollaard (C.P.N.) 50%.

De wedstrijden worden gehouden in het lokaal van Asiento op Negropont en beginnen om 20.00 uur precies.

Verder verzoekt het C.T.T.B. bestuur ons mede te willen delen, dat op woensdag 17 juni, eveneens om 20.00 uur de verdaagde Buitengewone Algemene Ledenvergadering zal plaatsvinden in het C.V.B. gebouw aan het Molenplein. Op de opkomst van alle verenigingen wordt gerekend!

Luchtgevecht boven de Poolcirkel?

Londen. — In het gebied van Moermansk boven de Poolcirkel is het wrak van een bommenwerper van de Russische luchtmacht gevonden, dat blijkens kogelgaten in de stuurkabine aan een luchtgevecht heeft deelgenomen, aldus meldde Radio-Moskou maandagavond.

Drie vliegers werden dood aangetroffen.

De zender, die niets mededeelt over de datum van het gebeurde, zegt, dat de munitie van het toestel op was. Delen van de stuurkabine zaten vol gaten. Het militaire commando van Moermansk stelt een onderzoek in.

Woordvoerders van het Amerikaanse ministerie van buitenlandse zaken en de luchtmacht zeiden, dat er geen berichten waren ontvangen, dat een Amerikaans toestel bij een incident betrokken is geweest.